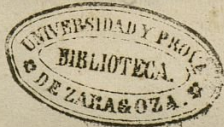

G-1-220

Vrpissimum est iquit Gastrimargia: & opsophagia: nec ē iuenire qui hoc audeat negare.
 Qui uero quonam pacto hæc effugiāt & atq; declinent meditentur: oppido q̄ paucos nouimus. Quinimo & absentia huiscemodi esculententa appetentes: & præsentibus minime parcentes q̄ plurimos cernimus: adeoq; intēperanter his per q̄ sæpe fruētes: ut maximam ingerant corpori detrimēta. Quid enim est aliud gastrimargia: q̄ ad cibum sumendum intemperantia quædam: cuius causa ciborum dulcedinem homines utilitati præponūt. Opsophagia quoq; quid aliud esse dici potest: quam nullum in obsoniorū usu modum tenere: quod cum ubiq; intemperantia euidentissimū sit malum: in hoc tamē suam præcipue ostēdit naturam. Quippe quæ exquisitissimis obsonijs deditos humanitatē exuere: in turpissimasq; degenerare feras homines cogat: suisq; ac canibus similes reddat. Vsq; adeo enim hac obsoniorum uoluptate stupescunt: ut manus: oculos: pedesq; deturpētur. Quod autē ita sit: facile ex hoc datur intelligi: q̄ animalibus ratione carentibus potius: q̄ prudentibus uiris nos similes facit. Hoc itaq; turpissimo existente: honeste: moderateq; uiuere sit optimū necesse est: maximāq; in hoc tēperatiām ostēdere: quod proculdubio haud facile est. Multa. n. cū diligētia: tū exercitatione indigere uidetur. Sed quid hoc? Quoniā cū multæ sint uoluptates: quæ peccare atq; errare hominibus persuadeant: sibiq; præter utilitatem parere impellant. Hæc quæ ad alimenta spectat uoluptas: cæterarum omnium maxime inexpugnabilis esse solet: alijs siquidem uoluptatibus rarius uersamur & a nō nullis mēses itegrosq; ānos nosmet ipsos possumus continere. Hæc uero per singulos experiri

A ij
 21.993

dies necesse est: & frequēter bis uno quoq; die nos laceffit:
neq; enim homini secus uiuere datum est. Itaq; quo sapius
ciborum uoluptatem experimur: eo plura nobis ab ea imi-
nent discrimina. Et profecto unicuiq; alimētōrū oblationi
non nū: sed multa nisi sunt erroris pericula. Qui enim plu-
ra q̄ cōueniat comederit peccabit. Quiq; in edendo festina
uerit: non minus: & qui se obsonijs magis q̄ deceat inquina-
uerit: & qui dulciora: suauioraq; esculenta salubrioribus
præposuerit: nec non & qui non eadem: quæ sibi, omnibus
cōuiuis apposuerit. Est uero alius quoq; circa dapes error:
cum præter tempus eas apponimus: cūq; aliud agere oportet:
ommissio eo gula indulgentum. Tot ac tantis circa ali-
menta erroribus existētibus: his omnibus eū uacuū esse
oportet: nulliq; omnino obnoxiiū: q̄cūq; modestus ac frugi
& esse & haberi uoluerit. Erit autem his omnibus penitus
solutus ac liber quicūq; cibum nō ut gaudeat: sed ut uiuat
sumpserit: nec ut palato gulaq; blandiatur: uerum ut cor-
pus confirmet: ac stabiliat. Est enim gula nobis a natura p-
pterea concessa: ut alimentorū sit transitus: non uoluptatis
instrumētum. Veter uero id humanis corporibus præstare
uidetur: quod arboribus radices. Quēadmodū enim illæ
extrinsecus sumpta alimenta plantis suggerunt: ita & uen-
ter his: quæ i eū cōgruunt: reliquas nutrit corporis partes:
utq; his rursus subministrations causa nutriri contigit: &
nō uoluptatis: ita & nobis uitæ: estq; homini medicina ci-
bus. Quo circa nobis comesse ut uiuamus: nō ut gaudeamus
cōuenit: si socratis ratione memoratu digna uti uolu-
mus: qui ait: multos quidē homines ut comedat uiuere: se
autē comesse ut uiuat. Neq; n. si quis merito uir appellari
uoluerit: se turbæ similem reddere dignum iudicabit: nec

iiij
ut comedat: quēadmodum illa: uitam ager: quæ undecūq;
lautissimorū exquissimorūq; ciborū uoluptatē aucupat.
Quod autem deus cum hominē formasset: salutis potius
causa q̄ uoluptatis cibum ac potum ipsi præparauerit: hinc
maxime conijcere possumus: q̄ cū alimētōrū præcipuū in
coctione digestioneq; cōficiatur opus: nulla tñ hominibus
inde afferretur oblectatio: & certe longe plus in eo tēporis cō-
teritur: q̄ cum comedimus. Oportebat autem si alimenta
nobis deus uoluptatis causa machinatus esset: multo id ma-
ius: quo in edendo tantam concipimus suauitatem tempus
esse: cum contra q̄ minimū sit. Obsoniorū autem innumera-
bilis sit comparatio. Nauigatur eorum cura ad extremas
usq; orbis oras mare: Coqui multo sunt agricolis diligentio-
res: nō nulli uero ut lautissimas sibi cōstruat cœnas p̄diorū
conterunt pretia: nullam corpore ex hac tam præciosa cibo-
rum exquiritione sibi utilitatē contrahere. Quinimo mul-
to hi quidē sunt robustiores: qui uilissimis obuijsq; utunt
alimentis. Itaq; plerūq; dominis seruos: urbanis rusticos:
opulentibus inopes fortiores ualētioresq; uideres: multoq;
facilius labores tolerantes: minulq; in opere. faciundō de-
fessos: & rarius agrotantes: æstulq; ac frigidis: nec non uigi-
liæ & huiusmodi omnium patientiores: & profecto licet pari
modo ex lautissimo uilissimoq; uictu corpus roboretur: fa-
cilimus tamen ac uilissimus eligendus est uictus: quippe q̄
temperantia modestiaq; terminetur. Vt autem omnia: quæ
ad uictum spectant paucis colligam: ipsius terminum salu-
tem ac fortitudinem statuendum cenfeo. Horū enim causa
id demum edendum erit: quod nulla indiget pecuniarum
profusione: edentem uero curam adhibere: ne frugalitatis
transeat modum: in eoq; laborare: ut multos: id est uilgus

imperitum munditia temperantiaq; præcellat. Hæc Muso-
nium secuti ad amplitudinem tuã scripsimus: quæ cum ad
uescendi rationem pertineant: uisum sum operæ præcium fa-
cturus: si his Musonij saluberrimis præceptis: quoscumq;
apud ueteres edaces ac bibaces fuisse legerim: addidero. In-
cipiam autem ab Hercule: quem tantæ fuisse uoracitatis
Epicharmus in bufride scriptum reliquit: ut inter edendū
molaribus infrederet: maxilla striderent: aures moueren-
tur: guttur intus resonaret: naribus sterteret: solidaq; inter-
dum membra inhærentibus adhuc carbonibus deglutiret:
quæ utiq; spectatibus terrorem incutiebant. Hunc ut Zeno-
dorus scribit: Lepreus Canuconis filius: & ipse edacissimus
ad uorandi certamen ausus prouocare: per q̄ facile supera-
tus est. Matris quoq; scriptor præstantissimus Zenodoro ad
stipulatur: qui i Herculis laudatione ait: portionibus etiam
cum Lepreo certasse Herculem: superiorēq; fuisse. Home-
rus Vlysssem edacem: helluonemq; ostendit: inquit Athe-
næus: cum eum ita inducit loquentē. ἀλλ' ἐδρεπὶ σσι, μὲν
ἐδ' ἄσπ. & cætera quæ sequunt. Theagenes Thasius athle-
ta solus taurū comedit ut Possidippus in epigrāmate testa-
tur. Milo Crotoniata (ut Hieropolites Theodorus i libris
de certaminibus auctor est) minas uiginti carniū: edebat
totidemq; panum: uini uero tres choas bibebat: in Olym-
pia cum per medium stadium taurum quattuor annos na-
tum humeris tulisset eundem uno die apulatus est. Titor-
nus quoq; Aetolus sibi cœnatura bouem apposuit: totūq;
ut Aetolus Alexander prodidit: priusq; inde surgeret deuo-
uit. Atyadamas Mileus ter i Olympico certamine uictor
ab Ariobarzane Persa ad cœnam inuitatus: quæ cunctis pa-
rauerat omnia se esurum pollicitus est: idq; re ipsa perfectū

nam quæ nouem conuiujs fuerant parata solus degluriuit.
Persa autem petente: ut uires suas aliqua re ostenderet: ut
scribit Theodorus. Φαίγρ τῆς κλίτης ἀπέβη λιγρὸν ὄντοκλασσο
ἔξι τεινὸ μαλαζάα. defuncti combusti q; ossium uix duæ ca-
paces fuere urnæ Omnes athletæ (ut auctor è Athenæus)
post certamina multum esse docetur. Quocirca Euripides
in Autolyco cecinit innumeris in Græcia malis existentibus:
nullum esse athletarū genere deterius. Quippe quod
uentri obediret: atq; inutile esset. In Græcos quoq; iuectus
est: q; ad huiusmodi hoium spectaculū cōuenirent. Heracli-
tus ἐν τῷ ἐπιζῶντι. ait mulierē quadam noie Helenen pluri-
ma edisse. Phiromachū uoracissimū fuisse oñdit Possidip-
pus i epigrāmatis. Herodotus megarēsis tubicen corpis
proceritate trium fuit cū dimidiū cubitorū (ut Amarantes
Alexandrus i his: quæ de scena loqtur testat) Edebat aut
panum choenicas sex carniū libras uiginti: bibebat choas
duas: duabus cauebat tubis: in leonis pelle sola dormire cō-
sueuerat. Cū Demetrius Antigonis filius argos obsideret:
nec machinā quādā ἐλίπολιον. noie muris admouere mili-
tes possent: duabus illis inflatis tubis: tantā iniecit uim mili-
tibus uocis plenitudine: ut eā cōfestim ad mœnia ipulerit.
ἐν ἱκνοσ δὲ τῆς ἀπὸ τοῦ ἰοδου διέσκιε, καὶ ἐδ' ἐστνε καθι μένος. i. Super-
rauit autem Periodon decies & sedēs cœnabat (ut Nestor
in theatricis cōmentarijs testatur, Litvrasia Midæ nothus
filius celenarū in Phrygia existētū Rex uisu terribilis: atq;
imānis fuit: nec nō & uoracissimus (ut in daphnide fosithe-
us tragicus meminit. Cables Lydorū Rex: usq; adeo & bi-
bax: & edax fuisse a Xantho iu Lydiacis pdit: ut uxore no-
ctu deuorauerit: & cum mane sibi eius manum in ore inue-
nisset: se ipm interfecerit. Thys Paphlagonū rex maximus

helluo a Theopompo fuisse scribitur. Quid de Charippi
ingurgitatione dicam: qui (ut Phœnicides in Phylarcho
scriptum reliquit: quicquid apponeretur edebat. Nicolaus
peripateticus in centesima tertia memorat historia Mithri
darem Ponticum regem argenti talentum proposuisse: quod
illi in premiū daretur: qui in edacitatis: ac bibacitatis certa
mine uictor extitisset: ipsumque regem in utroque superiorem
factum asserit. Nepotum alrissimum gurgitem se fuisse Ti
mocreon Rhodius poeta & athleta pentathlos suo hoc te
statur epigramate. πολλὰ πρὸν καὶ πολλὰ φάρων, καὶ πολλὰ
κακῶν πρὸν ἀνδράσους, καὶ μάλιστα κερῶν ῥόδιος. Quā i ex
turabilis fuerit uoracitatis Cāribaris Perles hinc facile uni
cuique datur intelligi: quod (ut Clearchus ait) quoties maxillas
nimium mandando defatigatas sentiebat: haud secus cibos
hiantī infunderent familiares: atque in aliquod inanimatum
uas aliquid infundere consueuimus. Erifichthon Myrmido
nis filius nulla ciborum copia expleri poterat: ut Hellenicus
testat: & multis carminibus noster idicat Ouidius: Aethon
itaque dicebatur. Palemon i nono ad tūximum inquit apud sicu
los esse. ἀδὰ φάριας ἰερόν καὶ σαρδῶν ἀμνητερος ἀγαλλμα, ὅς
περ καὶ ἐρ σκόλω τῶ βοιωτικῶ μερελάντῶ καὶ μεγαλομέλειου.
Quod profecto indicat tam ficulos: quod Bœotios uentri ac
gula fuisse inferuientes: unde proverbiū est. σικελικὴ πρῶ
τα. hoc est ficula mensa: quod in eos dicitur: qui i maxi
ma rerum affluentia: summisque uiuunt delitijs: quod Siculorum
mensa lautæ adipatæ: opiparæque haberent. Quod autem
Bœotij edaces fuerint: Eubulus i cecropibus: Diphilus in
Bœotio: Mnesimachus in Busrilde: Alexis i Trophonio: &
& Achæus in certaminibus testantur. Perpellus quoque ab
Eratosthene: quid sibi de Bœotijs uideretur interrogatus

respondisse fertur. Ἴτι γὰρ ἀλλοῖσι τοιαῦτα ἐλάλωσιν ἅ αὖ καὶ
ἐξ ἄπεία φωνῶν λαβόντες πόσιον ἕκαστος χυρεῖ. que uerba signi
ficat: ea tantum inter se loqui solitos Bœotios: quæ uasa si
orationis facultas esset: loquerentur: quantum scilicet unus
quisque ciborum caperet: unde non immerito. βοιωτῖα ἔσ. id est
Bœotiasus inter adagia recensetur: quod in insensatos: ac
penitus rudes dici solet. Nā qui sensus: que eruditio, in his
esse unquam potest: apud quos nulla alia de re: quam de esculentis
poculentisque uerba fiant: Alcman poeta se ipsum edacissimum
fateretur. Anaxillas comicus ait Ctesian quædam cœne
principium nouisse: ignorasse finem: nec non & Cranaum
quempiam. Philetæros quoque i atlanta se ipsum edacem fuisse
his uerbis ostendit. καὶ ἂν δὲν ἱεροχάλεω σάδιᾳ πλείω εἰσπῆται, οὐ
γὰρ ἴσασιν ἴσω δὲ τοῖς πόσιον ὅτι περ βαλῶν ἴσῃ κτησίαν δὲ τῷ φασίν ὅ
τι περ αὐμῶ. hoc est si opus fuerit plura quam Sotades curro stadia:
Tauriten laboribus supero: Ctesian uero edendo longe an
tecedo. Damippus: quod κεραινοδός. id est fulmē cognominatus
est maximus fuit ciborum deglutitor: ut Anaxippus in Ce
rauno dramate ab ipso Damippo denominato testat. Atre
stidas quidam Mantineus primipilus omnibus edacitate
prestitisse hominibus: a Theohilo traditur. Pharsalij polyph
phagi: hoc est multum edentes a Mnesimacho in Philippo
dicuntur. Quod autem Thessali polyphagi fuisse prodan
tur: Crates i Lamia testatur. ἐπεὶ ἴτε: πρὸ χυρῆ τα λμῶς τετμη
μένον. hoc autem dixit: utpote Thessalis carnes i magna se
cantibus frustra: Dicebant præterea. θεταλικὴν ἐνθῆσιν.
hoc est magnā. Aegyptios Hecataus Artophagos esse me
morat. Aristo philosophus ait Palemonem academicum
monere ad cœnam proficiscetes solitum: ut suauis biberēt
potiones: non in præsens tantum: uerum etiam in crastinū.

Cleomenes spartanus: cum apud scythas merum potare
dedicisset: in furorem redactus est: ut Lacones affirmat: qđ
Chamæleon Heracleotes in libro de ebrietate memorat.
Anacreonti uitio datur: qđ temulentus fuerit (ut iquit athe
næus) cū eius poemata uino referta sint: ignorantibus mul
tis: qđ cum esset in scribendo bonus: ac sobrius ebrietatem
simulauerit: nulla urgente necessitate. Laudibus arguitur
uini uinosus homerus: inquit horatius. Alcæus quoq; uini
appetens propterea habitus: qđ scriptum reliquerit. *μὲν
ἄλλο φυτόν τις πρὸ πτερόν δέντρον ἀμώλῃ.* ad cuius imutatio
nem Horatius odax libro primo inquit. Nullā Vare sacra
uitæ prius saueris arborem circa Mite solum Tyberis &
moenia Chatili. Lydi: Persæ: Carthaginenses: Celtæ: Iberes:
Thracæ: Scythæ ebrietate utuntur ut in decimo legum Pla
to testatur. Nestor illæ Homericus. *Τριέρον.* heroum biba
cissimus habitus est: nam omnium maxime potationibus inser
uiebat: quin etiam ipm Agamēnonē: cui ebrietatem obiicit
Achilles: bibēdo superabat. Proteas Macedo bibacissimus
extitit: ut inquit Ephippus in libro de Alexandri Ephestio
nisq; exequijs: corpore tamē ualidissimo fuit: ut pote potio
nibus affuetus. Alexander magnus *ποτῆριον δίχουμ.* cum
petiisset Protea propinauit: ac deinde porrexit: quod Pro
teas cū arripuisset: maximisq; regem ipm esset laudibus p
secutus: totum omnibus applaudentibus hausit. Mox Pro
teas ut idē poculū ad se ferret mādauit: iterūq; cū bibisset:
regi propinauit: Alexander uero id quidē cōstati arreptum
auiuo ebibit. sed facere non potuit: quin protinus caput in
puluinum demitteret: poculūq; dē manibus excideret: unde
morbo correptus deceffit: Dionysio: ut aiunt i ipm Alexā
drū excādescēte: qđ Thebas sibi priam dirripuisset. Tatum

autē uini Alexāder ipse iterdū igurgitabat: ut pre ebrietate
duos sæp numero dies: totidēq; noctes somno pmeret: qđ
tam Eumenes Cardianus: qđ Diodorus Erithræus in diarijs
rerū ab Alexādro gesta tradiderūt. Apud Medeu Thessa
lū cum cœnaret Alexander: uiginti conuiuijs discubētibus
oibus ppinauit: ab oibus æqualia recipēs (ut Nicobule te
stat. Carsius quoq; Pergamenus in historicis monimentis
scriptū reliquit Alexandrū usq; adeo inebriari solitum: ut
uehiculo ab asinis tracto ad amicas pficisceretur: quod &
Persæ reges: ut idē inquit facere cōsueuerūt. Dareus ille:
qui Magos iterfecit in suo sibi monimēto scriptū habuit:
ut apud Athenæum legit. *ἡ ἀνάμνησις οἶνον πίνειν πολὺν,
καὶ τὸ φέρον καλῶς.* hoc est poterā multū uini bibere: idq;
beneferre. Ctesias ait apud indos non licere regi inebriari:
Persæ uero regi uno die pmitti: quo sacra faciūt soli: quē
Mithren appellat: quod Duris i nono historiārū his uerbis
affirmat. *ἐν μόνῃ ἑορτῶν ἀγομένων καὶ περὶ αὐτῶν τῶν Μίθρη βο
σιλῆς μεθύσεται, καὶ τὸ περιηθῆν ὀρεῖται* a qua saltatione oēs
Persæ eodē die tēperāt. Nā psæ ut equitationibus: ita & sal
tationibus maxime studēt. Philippus Alexādrī p̄r. *Φιλοπο
της.* hoc ē potionis amicus erat: ut tradit Theopōpus sexto
& uigesimo historiārū libro. *μεθύσκειν.* dicebat Philippus:
hoc ē bibere oportet: cū plusq; satis esset: bibere oprabat: ut
tradit Carystius: satis ē. n. ut Antipater sobrius sit. *μεθύσκειν.*
appellabat Theopōpus *Ἰδὸς Φιλοπο
της.* Dionysiu uniorē
Sicilia tyrannum ait Aristoteles in Syracusanorum poli
tia oculis uino laborasse. Nam interdu nonaginta dies
continuos ebrius erat. Nysæus syracusarum tyrannus: &
Apollo crates prioris Dionysij filij ut Theopōpus tradidit:
plurimū bibebat. Timolaus Thebanus oium maxime uo

Iuptatibus inferuicit: ut Theopompus ait. Charidamus: quē Athenienses donarūt ciuitate: semper bibebat: semper erat ebrius: ut idem Theopompus scribit. Arcadion bibax fuit. Itē Eryfixenus & Alceras Macedo: qui propterea ^{χάρι} de nominatus est: ut inquit Polemon: quod chone ori inferta ifusum cōtinue uinū biberet. Cleomenes Iacedemonius cū esset ebrius: se ipsum gladio iteremit: ut Herodotus scribit. Ion philopotes fuit: ut testat̄ Baton. Xenarchus Rhodius ob nimā uini ingurgitationē Metretes cognominatus est. Alexander Magnus in Calani exequijs: qui spē se in pyrā coniecerat: gymnīcum musicūq; certamen constituit: & cū Indos uini appetētes non ignoraret: meri quoq; agona ita proposuit: ut certantium primus talentū: secundus triginta minas: tertius decem assequeretur: in quo certamine superior extitit Promachus: q; sex choas bibisset: ut Chares historicus Mitileneus, auctor est. Dionysius tyrannus: ut refert Timæus: in eo fœsto: quæ ^{χοῶν ἐορτῆ} dicitur bibentium primo auream coronam in premium proposuit: quā Xenocrates philosophus assecutus Mercurio ī aula stantī statim imposuit: ut & florea ferta sapius imponere confueuerat: quā d̄ re omnibus admirationi fuit. Anacharsis scytes pposito apud Periandrum bibendī certamine omnium primus factus est ebrius: uictoriæq; premium petiit: tanq̄ illud esset uictoriæ finis. Cycerinus Aegyptius cum a uatibus audiuisset fore: ut cito moreretur: omnibus se se tradidit uoluptatibus multis lucernis præparatis: ad quas noctu quoq; biberet. Amasim & ipsum Aegyptiorum regē bibulū fuisse Herodotus testatur. Nicotheles quoq; Corinthius philopotes ī primis extitit: ut tradit Hermias Methymneus. Item scortas Creontis filius ueteris scortæ nepos adeo uino

lentus fuit: ut pro tribunali in omnium cōspectu uomuerit domūq; relatus fuerit: ut Phœnias Eresius litterarū monimentis mādauit. Quod M. Antonio Triumuiro accidisse his uerbis testatur Cicero. Tu istis faucibus: istis lateribus: ista gladiatoria totius corporis firmitate tātū uinū ī Hippie nuptijs exhauseras: ut tibi necesse esset in populi Romani cōspectu uomere postridie. Aristus & Themison fratres Cyprij genere Antiochi Regis imperiū administrabāt: ipse enim: ut Philarchus memorat: maiorem temporis partem ebrius iacebat. Polyptes hoc est multibibus erat & Antiochus cognomine: ^{πολυπυτῆς} q; obfes apud Romanos extitit: quem Polybius propterea. ^{ἐπιπολυπυτῆ} nō: ^{πολυπυτῆ} hoc est isanum non insignem appellat: q; omnia temere profunderet. Hic est qui priuatum quempiam iccirco unguenti liquidī hydriſce plusq; duas choas habente perfundi mandauit: q; cum eum uidisset unctum dixerat. ^{μενεχρῆτος ὁ ὀβρισιλοῦ} ^{λαπιλέος ὄζει}. hoc est beatus es o Rex preciosum oles. Antiochus in Antiochia certamina cum celebraret: omnes spectatores unxit Crocino unguento cinamomino: nardino: amaricino. Cōuocās autē eos ad epulas: iterdū mille nō nūq; mille quingenta lautissimo p̄ciosissimoq; cū apparatu complebat triclinia: ministrabat etiam quandoq; cōiuuis: illisq; apulātib; saltabat. Antiochus superioris cognominis: q; in Media contra Arfacen pugnauit philopotes erat (ut Possidonius Apameus iquit: cui iam capto dixit Arfaces. Tu uespes frustrata est o Antioche: sperabas. n. magnis te poculis Arfacē regnū exhaustur. Antiochus cognomine magnus: qui a Romanis: ut Polybius tradit: uictus ē: cū iam quinquagesimū ageret annū Chalcida Eubœæ ciuitatē pfectus nuptias celebrauit. Nā Cleoptolemi Chalcidēsis filiā duxit

uxorē: q̄ ipse Euboeam nūcupauit. Duabus igit̄ rebus ma-
ximis a se neglectis: libertate. s. quā grācis pollicitabat: &
bello aduersus Romanos nup̄ suscepto nuptiis uacabat: q̄
& philopotes esset: & temulētia maxime oblectaret. Qua
re a Romanis bello superatus: Ephesum cum sp̄sa cōfugit.
agron Illyrioz rex ob sup̄bissimos ætolos a se domitos te-
mulentiā deditus pleuritiide morbo correptus iterijt: ut Po-
lybius scribit. Tenthion & ip̄e illyrioz rex temulētia spul-
sus multa cōmisit delicta. Nā cū die noctuq̄ ebrius esset: &
Pleuraton frat̄e Menunij filiā uxorē ducturū iterfecit: & i
subditos carnificinam exercebat. Demetrius: ut inq̄t Poly-
bius: qui cū Romā obses esset aufugit: Syroz Rex poly-
potes maximā diei partem ebrius erat. Olophernes cappa-
docia Rex induxit (ut Polybius memorat) τὴν ἰαλίην καὶ
τὴν γυμνὴν ἀρωπῶν. Cleo mulier fuit. πολυπότης. ut scribit
Phalæchus in epigrāmatibus. Xenarchus ad indicandam
mulierum uini appetentiam foemīnam in pentathlo ita nō
iuuente i duxit loquētē. ἐμοὶ ἴσνοιστορον ζώσικς τέκνον ἐλεύθε-
ρον ποιεῖσθαι οἶνον ἀποθάνειν. sit mihī te uiuēte o filia ut libe-
rū bibens uinū interea. addit præterea in eodem pentathlo
Xenarchus. δεκαδὲ γὰρ ἴσνακός ἐς οἶνον φερόμε. quasi uelit
innuere maximū tum esse mulierē iusturandū: cū p̄ uinum
iurant. alexis de grācis loquēs mulieribus ait. ἴσνακὲς
πᾶσι τὸν οἶνον παρέμ. i. mulieribus omnia sufficiunt si uinum
adsit. Tapyrrhi gens non procul ab Hircania adeo est uini
auida: ut Bæton & amyntas testantur: ut nulla alia utatur
unctiōe. Ctesias addit eos esse iustissimos. Φιλαλέες. Messe-
niōz finitimi potionibus maxime oblectantur. Byzantios
adeo esse uinolentos atq̄ imbelles docet Phylarchus: ut &
domos suas cū uxoribus hospitibus locantes in diuersorijz

habitent: & bellica tubam ne in somnijs quidem audire pa-
riantur. argui ac Tirynthij ab Ephipo in busiride ut uino-
lenti carpuntur. Milesios temulentos & cōtumeliosos esse
dicit Eubulus. Eleorum ebrietatem Polemonis epigrāma
facis manifeste nobis indicat. ἄλλοι καὶ καὶ μὲν οὐκ ἔστι φερόμενοι οἶοι
ἐκείνου οἶνος τοὶ καὶ οὐ μὲν οὐκ ἔστι ἀπὸ λῆος. Thracēs omnes bi-
baces fuisse memorant: uñ Callimachus. καὶ γὰρ ὁ θεοκλήσιον
μὲν ἀπέστειλε χαρδόν ἄμυστιν οἶνο ποτιεῖν ὁλίγη ἀνδρετο κισσὴ
βίη. Illyrij cenāt sedētes ac bibūt: uxoribusq̄ ppinare pul-
chrum existimant: latissimis uentrem præcingunt Zonis
cum bibunt. Eumenes Pergamēnus Philetari Pergamī re-
gis nepos temulentiā periit: ut Ctesicles in tertio temporū
tradidit. πολυπότης. nuncupauit alcaeus Ganymedē. anachar-
sis docet oculorum quoq̄ aciem temulentiā decipi. Nā cū
in quodam conuuiūo: cenantium quispiam dixisset. Vxorē
rem o anacharsi deformem duxisti: mihī id quoq̄ uiderur
respōdit. ἀλλὰ μοι ἔρχεον ὅπως ποτιεῖται ἀκρετέστερον. ὅπως
αὐτὴν καλῶς ποιήτω. hoc est sed mihī puer meratius infunde
poculū: ut ip̄am pulchrā faciā. Sperabat enim fore: ut tunc
sibi uenustior uideretur: cum esset ebrius. Aristoteles in
libro: quem de ebrietate composuit: peculiare quiddam ac
præcipuū illis accidere consueuissē ostēdit: qui potionibus
ex ordeo cōfectis inebrientur. Nam cum inquit ita usū eue-
nire soleat: ut qui alia quacūq̄ potione inebriantur: modo i
dexteram: modo i sinistra: nunc proni: nunc sup̄ini cadant:
ordeacea potione: quam πῖνον. uocant ebrijs factis casus est
semper sup̄inus. Ordeaceum autem uinū. φρετικό. Sopho-
cles in Triptolemo: Aeschylus in Lycurgo nominant.
Hellanicus ex radicibus quoq̄ brytō fieri his uerbis idicet
πῖνοντι δὲ βρυτὸν ἐκ ἐρίζων καθὰ πρὸς οἰθρεμέας καὶ κερδῶν. Quod

ex frugibus potus fiant docet Plinius quoq; in. xxij. ut Zy-
thum in Egypto Celia & Cereai Hispania Ceruifia & plu-
ra genera in Gallia; alijsq; prouincijs. Scitum ē iquit Plinius
Scythas; legati quāto plus biberint: tanto magis fūire Par-
thos. Sed de bibacibus atq; edacibus satis dictū sit. Nūc ad
pocula: quibus ueteres utebant; grāci recēsenda me utiq;
cōuertā. Nam: ut sine poculis potare nō licet: ita potores a
poculis seiungere absurdum ē. *ποτήρια*. hoc est pocula om-
niū primus amorgius poeta nominauit: dicta sunt autem
ἀπὸ τῆς πόσεως. hoc est a potione: hinc Ceres *ποτρυφός*.
in achaia colitur. καὶ τὴν ἀπὸ τῶν χύματων. ut Autocrates in se-
cūdo achaicoꝝ memorat. Chameleon Heracleotes scribit
grācos ingentia pocula a barbaris accepisse: cū prius modī
cis uterētur. Nestoris poculū adeo fuisse ingens dicitur: ut
iuuenis uix ferret: senex uero ipse facile tolleret. Nā capaci-
bus poculis utebant; heroes: unde nō male mihi uidet; dice-
re inq; athenæus: qui magnū poculum argētū esse puteū
dicunt. κύλινα. hoc est culigna: ut Fœtus Pōpeius interpre-
tatur testaceum est poculum. καὶ τὸ κυλίναται τὸ Ἴερὸν ἅρα
rora uoluerunt: sic denominatum: unde. κυλίνας. locus ubi
calices reponuntur: quem nos abacum nominamus: olcei
meminit antiochus in quo pocula detergunt: Cyliscion: ut
Pollux scribit; parua est culigna: Cylichnos uero pyxis. Cy-
lisse quoq; ab eodē inter pocula numeratur. Heracleorū q̄
ad mōtis Oeræ radices habitāt Cylicrāi: ut inq; Nicāder a
quodā calicis gñe nūcupatū sūt. λιβύων τὸ νομομαθὸν πινέας
nil aliud præter culignā: gladium & hydriam possident: ut
Hellenicus testatur: domos habent culmis confectas: quas
umbraum tantum causa secum ferunt. Philarchus in. xxij.
historia tradit eum locum. κύλινα. apud Illyrios appellari
ubi Cadmi

ubi Cadmi atq; Harmoniæ monimētū uisitur. Renuenda
sunt nobis testacea pocula iquit Athenæus. Nā (ut Ctesias
scribit) quemcūq; Rex apud Persas contempserit: is testa-
ceis utitur poculis. Aristoteles in libro de ebrietate inquit.
αἰ εὐδαια πρὸς αὐτὸν ὀμναι κὺν Ἰερδόν. id est ollulē rhodię de-
nominat: cum uoluptatis grā ebrietatibus adhibebantur:
tum uel maxime q; uinum calefacientes minorem inducāt
ebrietatem. Myrram enī aliaq; huiusmodi i aquam iponē-
tes coquunt: quæ uino infusa minus inebriant. Pytheas ex
Phialea Arcadiæ ciuitate oriundus poculorū multitudine
sibi placebat (ut Harmodius Lepreates memorat. ὁ τὴν κὺ
κλινὴν θηραϊδα παποικίως inquit Oedipum in filios poculoꝝ
causa imprecationibus usum: q; sibi poculum: quod abnue-
rat: apposuisset. Acrisius Larisseus multa habuisse pocula
a Sophocle traditur. Cilius rhetor Agathoclem iquit tyrā-
num aurea pocula ostentantem amicis dixisse. ἐξὼν ἐκεῖ
μυσε κατεσηυαίνας ἰαῶτα hoc ē ex his que dū figulus erat
finxerat: hæc fabrefecisse. Lyfimachus Babylonius Hime-
rum non Babyloniorum tantum: sed & αλλυκίω regem cū
trecentis ad cœnam inuitauit: singulisq; singula argentea
pocula apposuit: omnibus etiā propinauit: & ut secū inde
pocula auferrent mandauit (ut Poffidonius historicus au-
ctor est) Capuæ: quæ ciuitas est Campaniæ poculum erat
argenteum (ut Athenæus refert (simile Nestoris poculo:
litteris inscriptum aureis: tanq̄ Nestoris fuisset. Gyalas ap-
pellant Megarenfes pocula (ut inquit Philitas. Diuus no-
men est poculi: ut Dionysius Sinopeus ostendit dicens.
διῆς τυλοὶ Ἰερότυλοὶ ἀείνος μίγας χυρῶν μετρίτη. est & sal-
tationis genus: ut Apollonophanes scribit. ἐν δαλίῳ. Tele-
silla Argina etiam. τὴν ἀλα. hoc est aream appellat dinon.

Cyrenei uero: ut Philotas testatur. *ἡν ποσειδώνι πίνεσσι*: hoc est
peluim dmon nuncupant. De paftra apud Clitorios pocula
nominari silenus ac Clitarchus in linguis tradidere. Dacty-
lorton poculum sic appellatum apud Ionem i Agamēnone
exiftinat Epimenes: q; utrinq; auritum esse. *ἄπο δακτύ-
λων*. hoc est a dygitis: q; per illas quasi aures dygiti inferta-
rentur. Sunt qui uelint dactylorton p;pterea dictum: q; cir-
cum fe formas quasdam dygitos p;æferentes haberet.
Lebetem apyron appellat poculum ad aquam frigidā exci-
piendam accommodatū: uel ad frigidās potiones destinatū:
non nulli pro cornu accipiunt ut *ἀπο βροτων φιλολων*. quæ ex
cornu fit: neq; ad eam cōficiendam ignis adhibeatur. Nam
circa molofida boues adeo ingentia habētes cornua nafce-
bantur: ut inde pocula Theopompo teste conficerentur.
ueteres boum cornibus bibiffe refert Athenæus: unde fa-
ctum est: ut nō solum cornua Dionyfio tradātur: uerum &
a poetarum non nullis Taurus uocitetur: & *ταυρομορφος ἐν
νυξίνο*. erectus fit. Quod autem cornibus biberēt hoc ma-
xime argumento facile datur itelligi. Nam cum aqua uino
imifcetur nunc quoq; *νερασαι*. dicitur poculumq; i quo id
fiat cerater quasi cærata nūcupat. Aefchylus in Peræbeio
Percebos inducit pro poculis utentes cornibus. Atheniefes
quoq; argentea conficientes cornua inde bibebāt. Elephas
poculum erat. *ἐπιφρονον*. tres capiēs choas: ut Damoxenes
ἐν αὐτῷ πινθουῶτι. testatur. *ἑφρονον*. hoc est Ephebus nomen
poculi est: ut Philemon Athenienfis litterarum monumē-
tis mandauit. *ἡλυποπιδες*. Rhodiorū fuere pocula: ut lyn-
geus iquit famius: q; fortasse dulces inde potiones biberen-
tur: horum meminit & Epigenes in heroine sic dicēs. *ἡλυποπιδες*

ἡλυποπιδες. hoc est Ephebus nomen poculi est: ut Philemon Athenienfis litterarum monumē-
tis mandauit. Rhodiorū fuere pocula: ut lyngeus iquit famius: q; fortasse dulces inde potiones biberen-
tur: horum meminit & Epigenes in heroine sic dicēs. *ἡλυποπιδες*

x

eria u' adon u' m' b' i' a' r' u' t' a' n' i' t' a' r' e' q' i' a' n' t' i' d' a' q' i' e' i' c' i' s' h' o' m' o' n' s' c' r' a-
rinus tamē iunior. *ἡλυποπιδες* dixit. *ἡλυποπιδες*. pocula
erant Athenis aures habentia breues a culignis non mul-
tum distantia. *ἡλυποπιδες*. poculum herculeum i quo
Oceanum Hercules nauigauit solis fuisse scribit Pisander
in secundo heraclæid autem ab Oceano Herculem acce-
pisse. Nunquid q; magnis poculis oblectaretur Hercules
iudentes poetæ atq; historici nauigasse ipsum in poculis fa-
bulati sunt. Panyassis autem i primo heraclæa a Nereo tra-
dit Herculem solis phialam accepisse: in Erythiamq; nauig-
gasse. Erythia insula est: inquit Eustathius in atlantico sita
maris: in qua Geryones habitabat: ad quam Hercules aneo
lebate dicitur traiecisse. Theolytus quoq; unde Eustathius
illa fortasse: quæ de lebate dixit: accepit. In Erythiam Her-
culem lebate traiecisse testatur. Pherecides in secundo hi-
storiarum de Oceano locutus addit. Hercules autem in
ipsum intendit arcum: perinde ac sagitta petiturus. Sol
iubet ab incepto desistere. Hic autem Timens quiescit.
Quare huius rei causa sol Herculi aureum: quod secum
ferebat poculum tradit: quo Hercules in Erythiam nauig-
gat. Sed cum iam in altum peruenisset Pelagus: Oceanus
Herculem tentans: ipsius poculum concitat: hic in
Oceanum dirrigit sagittam: quem Oceanus formidans
quiescere iubet. Quod autem sol ad occasum poculo tra-
ciatur his uerbis affirmat. *ἄλιος ἀυπεριονίλασος δὲ παρῆσι
πὶ βανυχεύσεων ὄφρα οἷα κεν οἷο παρῆσι ἀφῆκε βίερα εἰς
ἐάνθεα νυκτός*. hoc est sol Hyperionis filius poculum in-
gredebatur aureum: ut per Oceanum transiens sacra adi-
ret noctis pfunda. Antimachus addit illud solis poculum

a uulcano fabrefactū. Mimnermus solem ait. ἐν ἰσὺν χρυσῷ
hoc est in lecto aureo a uulcano ad hunc usum structo dor
mientem ad occasum transire: poculi: concauam innuens
partem. Ethanium poculi nomen est: ut ostēdit Hellenicus
in Aegyptijs dicens in Aegyptiorū domicilijs iacet phiala
ænea: cyathus æneus: sthaurium æneum. Hemitomos pocu
lum erat Athenis a figura denominatum: ut Pamphilus in
linguis testatur. Thericleus idem est quod Cylix: ut Theo
phrastus in plantarū hīstoria tradit. Nam de Thermintho
loquens ait: ex ea Thericlos calices tornari: ut nemo a testa
ceis discernat. Dicitur autem thericleus a thericle corithio
figulo: q̄ eos omnium primus finxerit. Sūt qui thericleum
poculum inde nuncupatum uelint q̄ ἰσὺς ἐστὶν ἰσῶν hoc est fe
rarum pelles in eo exprimerentur. Pamphilus Alexandreus
q̄ Dionysius huiusce poculi libatione. ἰσὺς θύρα hoc est fe
ras concitaret: denominatum existimat. Adæus idem suspi
catur esse thericleon & Carchesium: q̄ autem differant ostē
dit Callixenus in his: quæ de Alexandra loquitur dicens: nō
nullos in pompa fuisse qui thericleos: alios: qui Carchesia
ferrēt. Est & crater thericleus dictus: cuius in Cycno Alexis
meminit. Φαιδρος δὲ κρατὴρ θηρίλιθος ἐν μέτωπῳ κελύ
κων νέκταρος παλαινοῦς ἀλλήρης ἀφείζων. Menander fœ
minino protulit genere: ut Athenæus refert: ἡ χρυσῶν θηρί
κλεια. neutro genere dixit Polemon. Isthmion apud Cy
prios poculum appellari tradit Pamphilus. Cadū inter po
cula recenset Epigenes in cōmentario dicens crateres: cadū
holcea: crumea. Cadiscus poculi species est: ut Polemon te
statur. Cātharus nomen est tam nauigij q̄ poculi: q̄ autem
Cantharus poculum a Cantharo figulo dicatur Philæterus
testatur in Achille. Præterea Cantharus mūdus est mulie

bris: ut Antiphanes in Bœotia memorat. Cantharus inquit
Plinius paruus est scarabeus frumenta erodens. Aelianus
Cantharon esse ait. ἑθελυζῶς. hoc est sine fœminis animal:
legeq̄ apud Aegyptios constitutum: ut fortissimus quisq̄
Cantharon ī annulo sculptum gereret: legū latore innuēte
mares: minimeq̄ efœminatōs eos esse oportere: qui strenue
sint pro patria dimicaturi: cum canthari fœminei sint sexus
penitus expertes. Carchesium ut callixenus Rhodius ait:
poculum erat oblongum circa medium compressum: aures
habens ad fundum usq̄ deductas: q̄ autem uetustissimum
sit poculum pherecides atq̄ Herodorus Heracleotes testā
tur. Nam Almenen carchesio a Ioue ut pote cōsuetudinīs
premio donatā tradiderūt. Asclepiades Myrleanus nomē
id a nauali quodam instrumento uoluit accepisse. Nā mali
pars inferior: ut ipse inquit: ὀπίρην. media. Ἰερχηλος. quæ ad
uerticem tendit: carchesium nuncupatur. sunt qui uelint.
καρχησον. nominatum. διτὰ τὸ Ἰερχηλοσμετα ἔχειν καὶ χροεὶ δὲ
καὶ ἐναλατὸν τὸ μετὰ τὸ ἀπὸ τῆς καρχηλοσίου. Homerumq̄
iccirco siti detetos. καρχηλοσίου appellasse. Charon Lampla
cenus ait apud Lacedæmonios ostendī poculum: quod
Iuppiter in Amphitryonem conuersus dederit Alcmæna.
κελεβῶ poculum est: ut Anacreon his uerbis testatur. ἄγε
ἀλφειῶν μῆρ ὃ παῖ κελεβῶν ὄπως ἀμυσσοπῶσι, τὰ μὲν δὲ κέ
αὶ ἰσὺς ποτὸς. ἄγε πέντε ἀϊνον. omne tamen poculum Celebe ap
pellari potest. ἀπὸ τῆς χένης ἐς αὐτὸ τὸν λοβῶν. id est q̄ in ip̄m
liquor infundatur. ἢ τὸ λοβῶν. quod ad liquida referri solet:
unde & lebes declinatum est. Tolemus: nec non & Clitar
chus ait Eoles ita poculū appellasse. Pamphilus Thermo
porida uult esse Celeben. Hoc poculum calidīs potionibus
accōmodatum Nicander Colophonius in linguis uas esse

ait pastorale. μελιπυρρον. hoc est condēdo meli destinatum.
μελεριον ἢ μελεον μελιτος. inquit Antimachus Colopho-
nius. Cervos uas erat testaceum multa in se compacta con-
tinens acceptabula. Cissybium poculum erat. μωνωρον. idest
unicam habens aurem ut Philemon tradit. Neoptolemus
Parianus ait in tertio linguarū significare. κισσον ποτηριον.
idest ederaceum poculum. Cissybion inquit Pollux: ciffos
idest edera ambibat: unde poculo inditum nomē. Aeoles:
ut Clitarchus refert: scyphum Cissybium appellant. Anti-
qua pocula cysybia uocabantur. Homerus. κισυρον με-
λεριον ἔχων μελεος οἶνοιο. Asclepiades Myraleanus inqt
solos rusticos ac pastores scypho ac cissybio usos. Diony-
sius famius apud homerum pro cissybio cymbium repo-
nendum autumat. Ciborion inquit Didymus poculi spe-
cies est. Condypoculum erat asiaticum decem capiens ac-
ceptabula. Pancrates. αἰθηρὸ γεωπεισας ἐκὴν αὐτος, νειπαι-
επαλλοδαπων οἶμοι ἐκβαίνε ποδασητυλοια τα μονωτα ποτηρια
idest. Cotylī unam habentia aurem pocula sunt. Pamphi-
lus ait cotylon peculiare esse Dionysio poculum. Cotylen
tenuissimum appellari poculum ait Simaristus. At Diodo-
rus cotylon ab alijs nuncupatum cotylen poetam nomi-
nasse dicit: nec. κυλισσ. esse confirmat: neq; enim aures ha-
bere. Cotylen appellāt athenienses mensuram quandam.
Apollodorus ait antiquos omne concauum appellasse co-
tylen: ut & manuum cauitatem unde. κοτυλιερον αιμα.
idest sanguis qui utraq; manu exhauriri potest: & ἐκοτυλι-
cuiusdam ludī nomen est: in quo manuum ciuitate uicti ui-
etorum genua excipientes portant. Dyodorus in linguis
italicis scribit. τήν κοτύλην. hominum nuncupari. κοτυλο-
σκη. dixit Pherecrates. Est & cotyle coxēdicis ciuitas: unde

paragoges polyporum acceptabula. κοτυλιδενος, nuncu-
pantur. Cotyliscus nominatur. ο κερδς τῶ διονισα κεραικος.
quo myste utuntur: ut Nicander tradidit. Nonoton inter
pocula recēset Pollux: quem caryliscum appellatum dicit.
Cratanion poculi nomen inquit Athenæus: quod fortasse
nunc. κεραιον, dicitur. Pocula hæc in Metapontinorum
templo fuere: ut inquit Palemon: phialæ argenteæ. cxxxij.
cenochæ argenteæ. ij. Apotustanion argenteum. Erat &
Bizantiū templum: in quo stabat cupressus Triton habēs
cratanion argenteum. σείρον, argenteam: Carthefia duo:
cornua argentea duo. In iunonis templo iacebant cratania
argentea duo: chytros argēteus: apothystanion aureum:
baciacion argenteum: crunea. Hypponax in Synonimis
scribit. αλλειτον ποτηριον κύπελον σμφορις σκύφος, κυλιξ,
κώθων κεραιος: Φιαλη, κυλικη, γιάσας. dixit. Achæus pro κυ-
λιξας. Cymbon: ut Nicandri interpret ait: & cymbium &
Embaphium: & oxis & arion dicitur cymbia parua esse po-
cula & concaua inquit Simaristus: Dorotheus uero pro-
funda esse uoluit: nec rectum habentia fundum: & auribus
carentia. Dionysius famius idem putat esse cissybiū & cym-
bium. Didymus grammaticus ait cymbium oblongū esse
poculū & forma angustum nauigiū simile. Cratera statue-
bant dijs non argenteum inquit Athenæus nec. λιθοκόλλι-
των ἀλλὰ τῆσ κολλιόδου σῆς κυμβρα. i. cymbixa nauigiū. est:
ut in andromeda ostēdit Sophocles dicēs ἰσποπιη κίμβραισ
ναυσολεῖς χόδονα. Est & cymba calicis species: ut tradit Phy-
lemon. κύπελλον poculum ἀπο τῆς κυφότῆτος hoc est a gib-
bositate deductū ē: ut legit apud Athenēum uel τῶ τῶς ἀλ-
λαις simile esset: ad gibbositatē magis cōtractū q̄ Amphi-

Cypella: quæ inde nomen acceperunt: q; utrinq; gibbosa
sunt. Silenus auctor ē Cypella pocula esse scyphis familia.
Philitas siculos ait Cypella nuncupare panis. *κρη μάλιστα*. in
mensa reliquias. Corthon: ut est apud Athenæum poculum
est Laconicum rotundum: breues aures: sed os crassum ha
bens: ex hoc poculo qui bibūt multū meri acratocorthonas
appellant. Hoc poculum maxime fuisse militiæ probatum
Critias memorat. Nam quas aquas bibere milites cogebā
aspectusq; abhorrebat: huius poculi colore occultabant.
& cū turbidæ intus colliderent: ad horas subsidentes purio
res ori admovebantur. Labronia Persici poculi species est.
α πο τῆς ἐν βροχίῳ λαβρόντιος. denominatū: ē autē latū ac ma
gnū aures habēs ingētes. Poculorū noīa apd Diphilū hæc
sunt: prittis: batiace: labronios: bobylios quoq; & batiacios
pocula sunt: ut est apud Athæneum. Erat autē bomylios
angustum poculum sic dictum: q; bombum ī porione emit
teret: ut Antiphenes in ptreptico ait. Lacæna. *κυλικὸν ἕδος*.
sic dictum: ut ait Athenæus. *ἢ ἀπὸ τῆς κερταμοῦς ἢ ἀσπιῆς
σικωτῆς ἢ ἀπὸ τῆς οὐραμοῦς*. Lapaste poculum unde licet. *λα
στα*. hoc est. *α θρόνος ποσειδῶν*. Laphistas appellant græci eos
quī ad ebrietates atq; asotias impendūt. Lapasten appellari
τὴν ἐν οὐρῶν. Amerias ait. At Nicander Colophonius scriptū
reliquit Dolopas sic. *τὴν κύλιμ* - nominare. Lebasion pocu
lum est: quo in sacris oleum libant. Spōdeon quo uinum:
ut Clearchus testat. Lerbion poculi species inq; Hedyus
in epigrammatibus. Luterium poculum: ut Epigenes ostē
dit. *λυκουργεία*. phialæ quædam ita appellantur a Lycone
artifice: ut *λεωνοργεία* conone fabrefacta. *λυκουργείδης*. uero
sunt: ut legitur apud Athenæum iacula quædā in Lycia
cofecta: luporum uenationibus accommodata. Metaniptron

κυλικῶ

κυλικῶ. post cœnam ac lotas manus porrigebatur: Idem &
metaniptris dicitur ut est legere apud Pollucem. Methalis
poculum est inquit Athenæus. Cetera pocula: ut Myrelea
nus ait: duas habebāt aures: Nestoris uero poculum quat
tuor: ut Homerus testat: quod ita poeta descripsit: ut cœli
faciem indicaret. Nam argentum inquit Athenæus: quo tā
tum erat cōflatum poculum: cœli colorem indicat: clauī au
rei stellas præferunt: peliades quæ circa aures erāt. Pleia
das referebant: nam Peliadas pro Pleiadas sæpe posuerunt
poetæ: ut Simonides & Pindarus testantur. *ὅτι πρὸς θεῶν τῶ
ν γὰρ μὴ τὸς*. nec cū Homerus peliadas. i. colūbas iducit ioui
ambrosiam ferentes de columbis intelligendū: sed de Pleia
dibus. Q uid autem sibi uelit: tam in sceptris: q̄ in ensibus:
& Nestoris poculo. *κενυσιος ἰλιση παπαρμένον*. docuit nos
Apelles. *ὁ περυτις*. inquit Asclepiades: ostēdebat enim no
bis in quibusdam Corinthiacis operibus clauorum positio
nem: erāt autem ueluti clauorum capita a reliqua planicie
paulum extantia. Olmospoculum in modum coruu confe
ctum. Oxybaphion parui calicis ac testacei species est: ut
ostendit Antiphanes. *ἐν μύσσει ἀρπύρας γὰρ ἐξ ὄξυ βραφίω κερτα
μείων ἐπινομῶν*. Ollix poculum est ligneum: ut Pamphilus
in atticis idicat nominibus. Proaron crater ē ligneus: ī quo
uinum miscent atticī. *κόλιος ἐν περσεῖος*. inquit Pamphilus:
pelicæ calix: ut Callistratus memorat. Olpen. *τὴν λικυθον*.
appellant Corinthij: Byzanthij: & Cyprei: ut Tarechus ait:
Thessali uero. *τὴν περσοον*, hoc est gutturnum. Pelichnam
nominant Bœotij: *τὴν κύλικα*, ut ait Seleucus: Euphorion
uero. *τὸν χόρα*. Pellauas est Scyphum referens fundo tū
latior: ī quod lac emulgebatur. Pellida nominat Hipponax
cum ait. *ἐν πελίδος πίνοντες, οὐ γὰρ ὡς αὐτὴν κύλικα ὁ παῖς γὰρ*

D

ἐμπροσθεν κατὰ ἄκρην; Clitarchus in linguis aīr Theſſalos & Aeolos, καλῶνται, mulctram appellare: pellam uero poculum. Pentaploam uocant Βοετῆς. τὴν κούλικα. Aristodemus in tertio de Pindaro ait. τῶς σκυροῖς. hoc est i fœsto: quod in Athenis appellatur: ephœborum cursu certamen esse scribitur: currere autem ipsos fructiferum uitis ramū tenētes Ofchum nominatum a Dionysij delubro ad scyros Mīneruæ templū uictoremq; κούλικα. idest Culignam conseq; quæ propterea pentaploa denominata est: quæ quinque hæc uinum, mel, caseum, farinam, oleiq; nō nihil contineret at. Plemochoe uas erat testaceum: quod Corylis cum nō nulli: ut Pamphilus ait: nuncuparunt. Utebantur autem hoc uase. ἐν ἐλευσίῃ, uouissimō mysterioꝝ die: quæ de ipsius uasis nomine Plemochoas: eodē Pamphilo auctore appellabatur. Eo nāq; die duas plemochoas implētes: alterā quidem uersus orientem: alterā uero occidētem uersus surgētes inuergunt mysticis quibusdam adhibitis uerbis. Prochytes poculi species est: ut refert Athenæus. Prochoides calices apud Xenophontem. Prusias quoq; poculū est a Prusia Bithyniæ rege denominatū. Rhyton poculi nomen habet choas duas capiens: solis autem attribuitur heroibus: ut in tractatu de ebrietate memorat Theophrastus. Sidonius Dorothæus ait poculū Rhyta nuncupata coruibus esse similia: sed perforata: ex quibus tenuissime perfluentibus inferne bibunt. Verba tamen græca: quæ uenustiora nidebātur addidimus. ἐξ ὧν κερουν ἴδον τῶν λεωτῶς κατὰ τοὺν ἀνθου. nomē autē accepit. ἀπὸ τῶς εὐσεως. Dieras ac dicrunon Rhyton dicimus: ut pollux testatur. Ab hoc fit diminutiuum Rhytion Mar. Cū sint crura tibi simulent quæ cornua lunæ: in Rhytio poteras Phœbe lauare pedes. Sannacra poculum ē: quo

Perſæ utuntur. Seleucis poculum a seluco rege seleucis: Rhodias: Antigonis. καλῶν κούλικον μικρόν. quo libant Acoles: similia sunt pocula inquit Polemon. Antigonis: Seleucis: Rhodias: siue Rhodiaca ab utentibus nomina sumpturunt: ut Pollux ait. Scyphos dupliciter declinatur: ut Athenæus testat. ὁ σκύφος τῶ σκύφου, ἢ τῶ σκύφου τῶ σκυφου ut τῶ τειχου. Hesiodus in secundo Melampodiæ cum. σκυφός. scribit. Est autē Scyphos uas ligneum rotundū: lac feruē capiens: dictumq; est. ἀπὸ τῶς σκυφίδος. nisi forrasse scyphos quasi sythos appellatus sit: quæ scythæ præter modū inebriantur. Nam Hieronymus Rhodius i tractatu de ebrietate. σκυφίς. pro inebriari usurpauit. πῆγνός γαρ τὸ φτῶν. Procedente deinde tempore testacei argenteiq; scyphi factitai: inter quos Boeotij nominati maxime probabantur: cū primus Hercules hoc genere usus sit. Quocirca non nullis Hera cleotici nuncupantur: differunt tamen a cæteris: quæ nodus herculeus cognominatus ipsoꝝ auribus insit. Secūdam palmā Rhodiaci cōsecuti: territiā Syracusij. Scyphos ab Epirotis Lyrtos appellat: ut Seleucus tradit: a Methymneis Scythos: ut Parmeno testat. Dercyllidas Lacedæmonius. διὰ τὸ πικρὸν εἶναι τὸ θερεῖωθός. Scythos appellatus ē. Tabætas poculū asiaticū. Tragelaphus quoq; poculi nomē ē. Gaulos oēs appellat cados. Hyltiacon quoq; iter pocula numerat. Amphitheton phialā inquit Homerus: quod nō nulli nō poculū aiunt significat: sed Athenū quoddā geminas utriq; aures habēs. Parthenius. ἀπὸ τῶν ἀνθου. iterprat: quæ siue fūdo phialā. Apollodoros Atheniēsis sic appellatā uouit: quæ nō fūdo: sed ore dponeret: atq; isisteret. Sūt q uelit e ratione Amphithetō phialā a poeta dictā qua & ἀμφιφορεῖς quæ utriq; auribus ferri possit. Aristarchus uero quæ ex utraq;

parte. τίθεσθαι. hoc ē poni ualeat: fundo uidelicet atq; ore.
Dionysius Thrax. τὴν ἑρπυλλίην τὴν ἀμφιόρουσαν κικλήσκουσι
τὸ οὐχὶ μόνον. Dicta est autem phiale: ut Asclepiades testatur.
κατὰ ἀσκληπιάδην. quasi. ἀλάλη ἢ τὸ ποιεῖν ἀλὰ ἔχουσα, μερίζου
γαρ τὸ ποτήριον βαλανθίδος φιάλοι, phiala dicuntur: ut Myr-
leanus Asclepiades testatur: q; ipsarum ombilici Balineorū
Tholis similes sint. Mesomphalos appellat ion i Ompha-
le, τὰς βαλανθίδος φιάλας: Balaniophalos, Athenienses argē-
teas phialas Argiridas appellant: aureas uero chrysidas.
Psygeus siue Psycter poculum est octo capiens Cotylas: ut
Plato in symposio memorat. Alexis tamē Tricotylon Psy-
gea dixit. At Heracione Ephesius: quem nos iquit Psygea
uocamus psciteriam nō nulli appellāt. Psyctera q̄ plurimi
Acratophon nominant: ut pollux testatur. Dinon uocabāt
ueteres. τὸν ψυγῆα, ut inquit Dionysius Tryphonis filius.
Nicāder uero nemorosa umbrosa q; loca: ac numinibus di-
cata pscitera tradit nuncupari: in quibus uidelicet frigus li-
ceat captare. ὠδός, quoq; poculorum auget numerū. ὠδός
poculum est quo per sarum reges: utebātur: ut Dinon i ter-
tio Persicorum his uerbis testatur, καὶ δῖνος κικλήσκοντες ἐν
ὠδῶ χερσῶν ἢ ὠδῶ τὸς βασιλεύοντες. Chytridijs poculi species
est: a Sybaritis inuenta: ut Athenæus: iquit. Amidas etiā
hoc est matulas ad conuiuia ridentes ferebant, pollux libro
sexto inter poculorum species hæc quoq; recenset phialen:
arecylen: phialen: lepasten: chalcostoma. malton: thericlid
ab artifice denominatum: phialen amphoton: abromios:
Domos: cepadocicum: Besiachon: quod esse persicū dicit.
Geusterion: cuius Aristophanes quoq; meminit. Monon:
cuius Nicon i Citharedo mentionē facit. Chrisa stragaloz

meminit Sappho. Asamintus poculum est apud Homēz
nec nō & apud Cratinū. ἐν χείροσι ἐξ ἀσμιίνθου κικλήσκοντες λέγεται,
υἱήσια ἱερὰ ut iouis soteris crater: ἀγαθὸς δαίμονος ὀμὸς. ἔσ
Ἴρα παρὰ ζεὺς ἀκράτος. & Mercurij cui omnium postremo: ut
Homerus ait: libabant. Sed noster iam de poculis sermo
terminetur: & quæcūq; de uino: cuius causa pocula excogi-
tata sunt, apud Athenæū legimus, q̄ breuissime fieri potest
differamus. Nicander Colophonius. τὸν οἶνον. hoc est uinū
ab Oeneo nom̄ ait accepisse. Melanippides quoq; milesius
Oenon oeneo cognominē autumat: at Hecateus milesius
uitem in Aetolia repertā memorans hæc etiā addit. Ore-
stheus Deucalione genitus imperij causa in Aetoliam pro-
fectus est. cui canis pro carulo stipitem peperit. quē is defo-
di iussit: unde uitis uuis honusta edita ē. quo circa suū sibi
filium phytion appellauit. ex hoc natus Oeneus a uitis
nomine accepto. ueteres. n. inquit græci Oenas appellabāt
uites. ex œneo natus Aetolus. Plato autem in Cratulo uini
etymologā secutus œnon quasi œnonum dictum asserit. q̄
οἶνος. i. opinione atq; existimatione, τὸν οἶνον, hoc est mentē
expleat nostram, uel forasse, ἀπὸ τῆς οἶνωσης, hoc est ab
adiumento atq; utilitate nomē accepit, quā etymologiam
respiciēs Homerus ait. πειτα δὲ καὶ τὸς οἶκται ἀνεπιστά-
hoc est postea autem & ipse adiumentum cōsequeris sibi bi-
beris. et enim esculēta quoq; πειτατα, q; utilitatem
appellare consueuit. Chæremō tragicus uinū ait mortali-
bus rīsum: sapiētiam: docilitatē: bonūq; exhibere consiliū.
Diphilus autē de uini utilitate loquens ait. ὠ πᾶσι τῶς φρο-
νῶσι πῶς φιλοῦσα τε διοῦτε καὶ γοφώτα τῶς ἡλῦς τις ἴσῶται τα
πεινὸν μετὰ φροσῆν ποιῶς μόνος τὸν τὰς ὀφρῶς ἀίροντα συμμα-
θεας πελᾶν τὸν τὰ σθῶν ἠπολαμβάνον τὸν ἀεὶ λὸν θεράσυν. i. o sapien-

tibus omnibus amicissime Dionysi ac sapientissime quae suauis
es: cum humilem atque abiectum sese offerre impellas: solus
supercilia tollentem ridere peritades: imbellisque aliquid audere:
& timidum audacem reddis. Mnesitheus uinum inquit mortali-
bus di probuerit. quo nihil cum aist: tu corporibus utilius: si quis
recte utatur: sin modus absit nil preciosius. alimentum. n.
prestat atque hilaritatem modice sumptum. quin & medelis plu-
rimum confert: uulneribusque cunctis succurrit: quo fit ut
Dionysius medicus ubique appelletur Pythiaeque non nullis pre-
ceperit: ut Dyonisium Hygiatem nominaret: Epicharmus
ait ex Thyria Thoene: ex Thoene posis genita ex qua co-
mus: ex como nata Thyrania ex hac dice: ex caradice pedas
sphacelus & Temia: Panyasis poeta primam quidem portio-
nem gratis: horisque: ac Dionysio tribuit: secundam uero ue-
neri ac rursus Dionysio: tertiam contumeliam ac detrimeto.
Timaeus tauromenitanus agrigenti in sicilia domum esse
ait propterea triremem appellatam: quae temulenti quidam iu-
uenes puinolentia ad eam redacti fuerint insaniam: ut se
trireme nauigare: turbulentissimamque agitari tempestate exi-
stimauerint. de menteque iam moti domestica omnia uasa stra-
ta: lectosque ut pote gubernatore iubente: ut nauis flucti-
bus agitata mercibus lauaretur: extra domum ut in mare
deiecerint. quare cum multi conuenirent: ac deturbata di-
riperent: ne sic quidem insanire iuuenes desinere: postridie
autem cum imperatores domum adissent: prosteatosque
adulescentes: atque adhuc naueantes rei causam fuissent per-
cunctati: responderunt illi: se tempestatem uel ad id fuisse com-
pulsos: ut leuandae triremis causa superabundantiam in
pelagus eijcerent onera. tantam autem uiros demetiam ad-
mirantibus ducibus: de iuuenibus unus se ob aetatem inter

ceteros legationis munere fungitur ratus ego inquit iuri Tri-
tones cum me ipsum sub thalamos demississem quae maxime
inferne fieri potuit iacebam. Cum itaque eos de mente motos
percepissent: ne uino amplius exaturarentur increpitos re-
linquere. & hic gratias agens si tanta inquit hyeme soluti
portum consequemur uos euidenter saluatores inter mari-
na numina in patriam erigemus: utpote decenter nobis ap-
paretes. hic Triremis domus appellata. Philochorus autem
ait bibentes non modo se ipsis cuiusmodi sint indicare: ue-
rum etiam alios dicendi quadam libertate detegerit. & hinc
factum esse: ut uinum ueritas appelletur: & ex Tripode di-
cere: uerum fari significet. erant autem duo tripodum ge-
nera: quorum utriusque lebetes appellabantur: Empyribetes
qui & Letrochoos dicebatur: ignique ad aquam tepescien-
dam: ad mouebatur: & crater: In quo uinum miscebatur: &
hic ueritatis proprius erat: Apollini quidem ob uera ora-
cula: Dionysio uero ob certam ebrietatem dedicatus. Am-
phictyon ut philochorus tradit: atheniesium rex omnium
primus a Dionysio edoctus merum diluit. quo factum est:
ut homines prius mero incurui: recti sunt facti quare in ho-
rarum aede recto Dionysio aram erexit. hęc enim uitis fructum
enutrit: ac iuxta ipsum nymphis extruxit aram: moni-
mentum istis: qui diluto uterentur uino. musae enim Dio-
nysii dicuntur nutrices. instituit praeterea ut post cibos
afferretur solum merum: quo id tantum degustarent: indi-
cium potentiae dei boni: reliquum iam esset dilutum: quan-
tum quisque uellet: adderentque huic saluatoris iouis nomen:
ut bibentium memoria subiret se tuto fore saluos dum ita
biberent. Plato autem in secundo legum uini usum sa-
nitatis causa existere autumat: ab eo: qui ex ebrietate

proficiscitur: habitu. & tauro ac pantheræ Dionysium assi-
milant q; uino madidi ad uolentiam: cōuertātur. bene igit̃
Aristo Cius suauissimā, eā esse ait potionē: quæ dulcedinis
ac tranquillitatis particeps sit. quocirca & nectar appellatū
quosdam circa Lydiæ Olympum preparare: uinū ac fauos
odoratosq; flores in idē cōmiscētes. at Anaxādrides nectar
nō deorū potionē: uerum alimentum esse dicens ita scribit:
ἡ δὲ κτάρη παύου μὲν τὸν ἐσθίου, διακινῶ τὴν μπερσοίαν. hoc ē nectar
ualle subigēs comedo: ambrosiāq; bibo. Alcma quoq; dōs
nectar esse ait: non bibere, & sappho Mercuriū Ambrosiæ
cratera dis ministrāte inducit: ne Homerus quidem deorū
potionem nectar nouit. Ibcus ambrosiæ suauitatem expri-
mens mel nonam esse ait Ambrosiæ partē: si uoluptem ac
dulcedinem respexeris, sophocles inquit ebrietatem dolo-
ris ac sollicitudinis esse solutionem cæteri ferme oēs poetæ
uinum lætum esse terræ fructum fatentur: comedia quoq;
ac Tragedia, καὶ τὸν τὸν τῆς γούρας καὶ πόου. hoc ē circa ipm
uindemiæ tempus a temulentia in iccirco aticæ iuuenta ē,
ex quo comedia Trygodia primū appellata, uetus quidem
uinum: flores uero recentiorum hymnorū cōmēdat Pinda-
rus. Eubulus uero ait absurdum esse annum quidē apd̃
meretrices semp probari uinum: uirum uero minime: sed
iuniorem. profecto autem uetus uinū nō mado ad uolupta-
tem: uerū etiā ad sanitatem multo magis facit. laudat &
Homerus Maronis uinum: q; satis cōmitionis admitteret.
maiorē aut̃ uetustū uinū recipit dilutionē: q; quanto ma-
gis senescat: tanto magis repeat. nō nulli etiā Dionysij in
mare fugam uini facturam iamdiu cognitam aiunt signifi-
care: dulce. n. esse uinum marina interfusa aqua. Homerus
autem merum nigrum laudibus prosequens ipsum saepe
numero

numero etiam. ἡ δὲ κτάρη. i. Calidum uocat ualidissimum. n. ē
diutiusq; in bibentium habitu moratur. Theopōpus apd̃
chios primos nigrum fuisse uinum ait: & plantare ac cole-
re uites primos chios ab Oenopione Bacchi filio insule cō-
ditore edoctos ī cæteros mortales distribuisse. album uero
uinum infirmū est ac tenue, fuluū facilius concoquit cum
aridius sit falernū uinū: ut Galenus de italicis uinis apud
hunc Sophisten loquens ait: a decimo anno potui est: & a
quinto decimo usq; ad uigesimum. supra id capitū est noxiū
ac neruosis partibus. duę autem ipsius sunt species austerę:
& quod dulcescit. tale autem fit: quum circa uindemiā no-
tus flauerit ppter quod nigrius etiam redditur. nam quod
nō ita colligitur austerum est ac color fuluū. albanū quoq;
uini genera duo: dulcescens: & acerbum. utrūq; autē a qu-
nto decimo anno uiget. furrhentinum quum quatum supra
uigesimū excesserit annum potui esse incipit. nā quū minī
me pingue: ac tenue sit uix maturescit. & quum ad uetusta-
tem puenit ferme solum perpetuo utentibus gratum. at
Rheginum furrhentino pinguius existēs a quindecimo
anno utile. Priuernū quoq; Rhegino tenuius minimeq;
capitū nocens utile. huic simile formianum: sed cito uiget:
atq; ipso est pinguius tardius autem Trifolinū uiget. seti-
riū inter prima habet uina falerno simile: sed leuius Tibur-
tinum tenue a decimo uiget āno. Labicanum quāto magis
senescit: tanto est melius dulce. n. ac gustu pingue: inter fa-
lernum & albanum. ipsius autem potio a decimo incipit
anno. angauranum modicum atq; optimū est intensumq;
ac pingue. prenestino autem ac tiburino Marsicū tenuius.
oppido q̃ austerum ac stomacho utile. circa cumas campa-
niæ ciuitatem leue nascitur uinum ulbanum appellatum.

quod a quinto anno potabile est. bicentinum in eo similitu-
dinem habet cum albano q̄ acerbum sit. potens: autē est &
stomacho cōfert. ceterū potu dulce est & stomacho cōfert.
cui hoc est maxime peculiare. ut alteri immixtum uideat.
Calenum leue est & salerno stomacho utilius: generosum
& cæcubum: robustū: & quod pcellat: fundanum robustū
multūq; affert nutrimentū: sed capiti ac stomacho nocet. quo
fit ut nō multum in conuiujs bibatur his autem omnibus
leuius sabinum: a septimo anno ad quintum decimū potio-
nibus idoneū. signinū autē circa sextū annū utile: sed inue-
teratum longe utilius. Numetanū q̄ primū uigēs: & a gnto
anno potui est. cum nec admodum dulce nec tenue sit. spo-
letinum & potu dulce: & ad auri colorē accedit. Capuanū
in multis surrētino simile. Barbenum saneq; austerum est:
semperq; seipso sit pstanties. generosum & caucinū: salerno
cōferendum. uenefranum leue est & stomacho confert.
quod autē Neapoli prouenit Trebellicū uiribus temperatū
stomacho atq; ori confert. Erbulū primū q̄dem est nigrum
nō multos uero post snnos candidū contrahit colorē. ē autē
admodum leue: ac delitiosum. Massiliense bonum est: sed
modicum nascitur: pingue ac corpulentū. Tarentinum: &
quæ ab hoc climare habētur omnia mollissima nō stuporē
nō tenorē habentia: dulcia ac stomachū iuuantia. Mamer-
tinū extra quidem italiā nascitur: & in sicilia proueniens
Iotalinum appellatur: dulce uero est: leue: q; ac generosum
chares mytilenensis Indos ait dæmona quēdam coler: qui
soroadeus nominatur: quæ dictio romana uoce uini factor
interpretatur. Antiphanes quæ unicuiq; ciuitati peculiaris
essent recensens ait. ex Elide cocus: ex argis lebes: Phlasiū
uinum: ex corintho strata: piscis ex Sicyone: ex Aegio Ti-

bicina: ficulus caseus: ex athenis unguentum: ex bæotia:
Anguilla. Hermippus addit cyrenensem Thyrsium cōmē-
dari ac Corium bubulum: ex helleponto scambros & sal-
samenta omnia: apud egyptias uela: ac libros: in syria thus:
cupressum in creta: in libya ebur: in Rhodo uuam passam:
& caricas: in Italia alicā & costas bubulas ex Euboea puros
atq; oues. ex phrygia mancipia: ex arcadia auxiliāres: Paga-
sæ prebent seruos: ac plagiarios: paphlagonēs iuglandes &
amygdala phœnicia palmarum fructus: & siliginē: cartha-
go Tapetes: ac puluinos uersicolores. Pindarus lacanā ex
Taygeto in: feras currentem canē celebrat: argiua arma:
thebanos currus: & sicula uehicula Critias pterea thessali-
cum memorat thronū mollissimā sedem: & Milesium ac-
chium cubile tyrrhenamq; phialam: & omne excolendis
ædibus idoneū es. Phœnices: ut idem ait: litteras inuenere:
& Thebe omniū primū currulē compegit fellam: ut one-
raria cares nauigia: athenienses figlinam rotam: Antipha-
nes sinapy Cyprium: & scamonā laudat: nasturium mile-
sium: cepe samothraciū. Thymū Hymetriū: & ex tenedo
origanum. Perfarum rex chalybonium tātū bibebat uinū:
quod In syriæ damasco nasci prodit Posidonius cū p̄sæ
ibi plātase. Agatharchides ait i isa circa andriā isula uinū
gigni: qd̄ ceteris cōmixtū melius reddit. chij ac thasij uini
meminit Epilycus chiūs: & thasius ethemenus. lesbio uino
nullū suauius inqt Alexis. Eubulus psythij uini mētionē fa-
cit. Ephipus amo inqt Pramniū uinū lesbiū. Aristophanes i
ea comedia q̄ thesmophoria zusæ iscribit: peparethiū me-
morat uinū. Eubulus lesbius adest inqt & milesiū uillū. &
byblinū ex phornicia uinū laudo. phœnicini uini meminit
& Ephippus. & rufus phœnicini bicus quidam. Mendeū

celebrat cratinus. Hermippus Dionysium inducit multa memorantem uina & imprimis saprian appellatum. quod apertis dolijs rosas ac hyacinthum oleat. Themistocles a persarum rege donatus lapsaco ad uinū: Magnesia ad panē Myunte ad opsonium: percope & scepfi troica ciuitate ad strata atq; indumenta. Colitur autem apud lampfacenos Priapus idem qui & Dionysius existens ex epitheto sic appellatus ut Triambus: ac dithyrrambus. Mitylenæi quod apud se est dulce uinum prodromum uocant: alij uero pro tropum. celebratur & icarium uinum ut Amphis testatur nascitur in icaro insula: ut Eparchioles ait: Pramniū uinum nec dulce nec pingue: sed austere: atq; asperū. In Icaro pramniū esse petram semus ait: iuxtaq; ipsam ingentem montem: ex quo Pramniū uinum quod nō nulli pharnaciten uocāt. uitis autē: quæ pramniū Icarium fert: ab æternis quidem: ut Epardrides ait: sacra nūcupatur: ab æternis uero Dionysias: est. n. Oenoe in insula ciuitas. at Didymus pramniū uinū a uite pramnia appellata nomē accepisse autumat. sunt qui uelint Nigrum uinū peculiari nomine pramniū appellari. alij generali nomine quod diū permaneat: pramniū quasi paramenion dici existimant. nō nulli q. mite ac placidum efficiat robur. laudat Amphis & acanthium uinū ex acantho ciuitate. Corinthij uini meminūt Alexis utpote asperi. Archilochus naxium uinum necetari confert. meminit & ismarici. strattis sciathium cōmendat uinū colore nigrum. Acheus biblinum: a loco quodam sic denominatum. Epicharmus autē a quibusdam montibus biblinis nominatum asserit. Armenidas biblinam ait esse Thracie regionem Tisaren rursus atq; celsymen appellatā. at Hyppias rheginus uitē αλει. appellatam bibliam ait

nūcupari quā Pollis argiuus: qui Syracusanis imperauit ex italia syracusas primū transtulit. erit igitur & ficulis Bibrinum uinum dulce pollium dictum q. ipse syracusas idu xerit. oraculum extat. Bibe uinū feculētū: quoniam Anthedonia minime habitas: nec sacram Hyperā: ubi defecatum uinum bibebas. nominabatur autē apud trœzenios: ut in ipsorū politia Aristoteles ait: uitis Anthedonias: & Hyperias: ab Antho quodam atq; Hypero: ut & althephias ab Althephio quodā de Alpei nepotibus uno Alcman uero apyrum uinū ac floribus fragrans ait: quod ex quinq; esset collibus: q. locus septem distat a sparte stadijs. apyron autē dixit quod haud coctum est. p̄terea cenuriaden uini nomen celebrat: & onoglin: & stathmitan ab cenunta: onoglis: & stathmis quæ p̄dia a Pitane æolica ciuitate nō longe distāt: nec nō & Pethin a castello quodam carystiumq; a carysto ab arcadia haud procul existente. polybius uinum capuæ nasci dicit p̄cipuum anadendriten appellatum cui nullum cōferatur. Mæandrius autem Alciphron circa ephesiā montanum esse uicum ait prius qdem Letoia: nunc uero a lato rea amazone latoream nūcupatū: in quo pramniū nascitur uinū. Timachidas rhodius Hypochyton quasi suffusū dicas: uinum quoddam In rhodo appellat: a dulci minime distans. Glytris p̄terea uinum nomiatur: quod epsēma. i. coctionē habet. at Polyzelus Antiten uinū esse ait in Rhodo. Plato comicus capnian celebrat. hoc autem optimū est beneuenti italicæ ciuitatis. utebant ueteres potione quadā ex aromatibus confecta: quod Trimmā appellabant. theophrastus in ea: quā de plantis cōscripsit historia: uinū in heræa arcadica ciuitate nasci memorat: quo epoto uiri quidē de mente mouentur: mulieres uero ad partum excitantur.

& circa achaicam ceryniā uitis esse genus: cuius nō modo uino hausto: uer; & racemis eius uterum ferentes mulieres abortum facere cogūtur. troezenium autē uinū. ut idē ait: steriles reddīt bibentes. refert: preterea in thaso duo confici uina: quorū altero somnolenti: altero insomnes ac uigiles: redduntur bibentes. Anthosmias uini species est: quod eo maiores habet uires: quo recentiores fuerint uites: ex quibus fiat: Hermes quoq; potionis est species apud stratidē. Chareas in babilone uinum ait nasci: quod nectar appellatur. Adrianum uinum penitus innoxiiū corcyrense uetustate gratissimū. Zazynthium ac leucadiū q; gypsum recipiāt capiti molestiā afferunt. calicū autē uinū Abates appellatū uentri tantū mollit. coo uino: myndioq; atq; alicarnasio: & quod marina aqua satis cōditū sit: duriores cōgruūt aquae: quales: quae ex fontibus ac pluuia. si modo fuerint defœcæ: ac diu coustitierint. quo fit ut hæc uina optima sint athenis: & siccyone: ubi huiusmodi reperiunt aquae. Mareoticū uinū qd̄ & Alexandreoticū dicit: a Marea Alexandriae fonte nomē accepit: & a cognomine ipsi fonti ciuitate. quæ prius quidem maxima: nunc uero uicus est. apellationem autē sumpsit a Marone: qui una cū Dionysio expeditionē fecerat. uitis. n. circa hanc regionē plurimum nascit: cuius uua esui est: & uinū optimū ac suauissimū & capiti minime noxium. huic bonitate præstat tænioticum appellatū. est autē tæniā oblonga i his locis. ex qua genita uina subpalescētia nescio quid pinguedinis p̄ferunt: quæ aque mixtione breuidi dissoluitur: ut mel atticum temperatū. Tæniotico autē p̄ter dulcedinem aromatici nescio quid inest. Theopōpus chius hystoriæ mandauit uitem iuxta alpheim in olympia repectam: locumq; esse ab elea octo distātem stadia in quo

XX

indigene tres æneos ac recentes lebetes Dionysijs includētes coram popularibus signant: posteaq; resignantes atq; aperientes uini plenos offendunt. Hellenicus autem ait in Plinthine ægyptia ciuitate primū inuentam uitem: quo factum est: ut Dion Academicus ægyptios factos esse temulentos dixerit: inuentumq; apud eosdem fuisse: ut inopes ac uino carentes hordeacea uterentur portione: qua canerent: ac saltarent: omniaq; ea facerent: quæ uino madidi facere consueuerūt. q; autem ægyptij uino fuerint dediti: hoc esse iudicio potest: q; apud ipsos solum i cœnis ante omnia esculenta ex istituto elixa crambe: quæ ebrietati aduersatur ad huc uescantur. Aristotiles ait eos quidē qui uino inebrientur: in faciem ferri: qui uero hordeacea portione: caput resupinare Apollodoros autē ait Cramben a ueteribus raphanum appellatam: sed de uino iam satis dictum sit nūc quoniam uinum nymphis mitius reddet nos Amphictyon docuit: non ab re fore duximus: si de uario aquarum ingenio: quibus uina temperantur nō nulla strictim percurreremus. Pindarus magniloquus oīum optimū esse aquam dixit. Homerus d̄ uino poeta igenio maximū inesse aquæ alimētum nouit cū *αἰσθρον ὕδατι θεοφύων ἄλσος*. dicit hoc est populorū ab aq; educatarū lucū candorē p̄terea i aquis laudat cū ait. *κρηναί πῖσι νεκρὸν ὕδατι λευκῶ*. sed leuitate aque plurimifaciēdā tūc euidentissime ostēdit: cum Titaresiū flum. *ἰμπερὸν*. hoc est optabile p̄pterea dixisse uidet: q; ea leuitate super Peneo flumine currat: ut ne ipsi quidem misceatur: nouit & tepidā aquā uulneribus conferre cum uulneratū Eurypyliū hac curat: nec non & *λιχρόμ ὕδαρ*. hoc ē calidā aquam ad placādos dolores facere non ignorauit frigidissimū quoq; fontis meminir Homerus quē ait estiuo tēpore

grandini ac niui similem fluere. Erasthenes ait Atheniē
ses tepidam aquā, *μετὰ νεφέας*. nuncupare. Tilphossa fons ē
in Bœotia: ex quo ut Aristophanes inquit: cum Tiresias bi
bisset: nec ob senilem ætatem eius frigiditatem sustineri ua
luisset: mortem obiit. Theophrastus de aquis loquens nili
aquā fecundissimam ac dulcissimā esse ait propterea q̄ bi
bentium uentres soluere q̄ nitrum immixtum habeat. at in
libro de plantis Thespijs aquā esse ait: quæ ad liberorum
procreationem faciat: Pyrrhæ uero: quæ steriles reddat &
ex dulcibus aquis nō nullas esse infœcuodas aut nō admo
dum fecūdas: ut quæ in Pheta: & quæ in Tarrha. ariditate
quandoq̄ circa Nilum contracta uirosa fluxit aqua: unde
Aegyptiorū q̄ plurimi interire. profluentes aquæ stagnā
tibus pigrisq̄ meliores: & mōtanę, campestribus nā minus
habent ceni. quod aquis ipsis colerem refert. lacus igitur q̄
in Babylone est aqua certis diebus rubra efficitur: ut Bori
sthenis quodā tēpore uiolacea licet tenuissima sit: ut pote
quæ tantā habeat læuitatem: ut super Hypanim flu. labat
in Carthahinensium ditioe fons est: cuius superficies oleo
similis: colore nigrīor. quā ut pillulas cōtrahentes ad pecu
des ac iumenta utuntur. sunt & apud alios huiusmodi pin
guedinem habentes fontes quales qui in asia: de quo Alexā
der loquens olei se fontem scripsit inuenisse: ex aquis natu
ra calidis quædam sunt dulces: ut quæ in ciliciæ Aegis: &
quæ circa tragasas i troica larissa: & quæ circa Magnesium:
& in Melo: ac lipara: & in Pruse ad mysum Olympū Basi
licæ appellata. Quæ autē in Asia sunt circa trallis: & Cha
racometen flu. ac Nyssa ciuitatem adeo sunt pingues: ut ijs
loti oleo haud egeant. Athenæus ait se periculo cōperisse
Pirenes corinthiaci fontis aquā oīum totius gracię leuissi

mam. nec

mam. nec Antiphani comico fidem p̄staf: qui atticā & alijs
multis p̄stare cæteris: & aquā habere optimam contendat.
In Teno fons est: cuius aquæ uinum nō miscetur. Herodo
tus in quarto ait Hypanim fluiuium a fontibus quidē dela
tum in quintum diem breuem esse: ac dulcem post uero in
alios quatuor diēs fieri amarum: fonte in ipsam amaro irrū
pente. Theopompus iuxta erganen flu. acrem esse aquam
ait: qua æque ac uino bibentes inebriantur. Aristobulus
Alexandrus fontem Achilleum appellatū Miletī esse ait:
cuius fluxum quidē esse suauissimū asserit: quod uero con
sistat falsum. quo Miletij Heroem perfusum ferunt: cum
Strambelum Telegum regem interfecit. aiūt f̄ terea aquam:
quæ multa ac pulcherrima circa cappadociam est: nō mar
cescere licet exitum nō habeat: nisi sub terram fluat. Pylar
chus in clitore fontem esse ait: ex quo qui biberint uini odo
rem minime sustineant Clearchus aquam q̄dem ut & lac
candidum dicit: uinum uero æque ac nectar rubrum at mel
& oleum uiride. quod uero ex unguētis exprimitur nigrū
Eubulus eos ad inueniendum atq; excogitandum idoneos
reddi arbitrat: qui solā aquā bibant. prudēciam uero no
stram uino obscurari: atq; obrui. hinc ē (ut Phylarcus ait)
q̄ Theodorus lerisæus sola aqua contentus fuit: uino ne
glecto. lbers quoq; ut idem ait: licet opulentissimi aquam
bibebant. semelq; tantum in die ob parsimoniam edebant.
Aristoteles uel Theophrastus litterarum monumentis mā
dauit Philiuum quēdam nullo nec esculento: nec poculen
to p̄ toram uitam p̄terq̄ lacte usum. Glaucon quoq; ut Py
thermus scribit: aquam potabat Hegesander Delphus An
chimolum ait ac Moschum: qui Elide docebant: tora uita
aquā bibisse: solisq; ficibus uescētes ualidissimis fuisse cor

F

poribus, sed ex ipsorum sudore tantā maleolētīā emanasse: ut ipsos in balineis omnes declinarent. Aristoteles in tractatu de ebrietate nōnullos ait falsis esculentis uescētes nunq̄ porum appetisse iter quos fuit argiuus Archonides. Mago Carthaginensis ter aquarum inopia laborantem regionem pertransiuit: aridis farinis uescens nec unq̄ bibens. Matris Atheniensis toto uitae tempore nil aliud q̄ Myrti paululū edebat a uinoq; ac cæteris preter aquam abstinebat. aquam enim bibebat. Polemon academicus: (ut Antigonus carystius ait) a trigésimo ætatis anno ad mortem usq; aquam bibit. Demetrius scepsius Dioclem peparethium usq; ad uitae exitum frigidam bibisse aquam asserit. Demosthenes aut̄ rhetor locupletissimus de se testis est aliquod tempus solam aquā se bibisse dicēs. persarū rex (ut Herodotus ait: choaspis flu. circa susa fluētis aquā solū bibit. coctam tamē quā leuissimam ac suauissimam asserit. Polybius scribit secundum Aegypti regem cognomine Philadelphum: cum Antiocho syriæ regi beremcen filiam uxorem dedisset: curasse: ne Nili aqua ipsi deesset: ut ex hoc flumine solo filia biberet. Heliodorus autem ait Antiochum illustrem: quē ab actionibus Polybius insanum appellat: fontem in Antiochia existentem æque uino miscuisse: ac Midas phryx a Theopompo fecisse dicitur cum silentium ebrium capere uellet. est autem fons ipse ut Bion ait: inter Medos & Pæones Inna nominatus Staphilus litterarum monumentis mādauit Melapodem omnium primū uinum diluere instituisse. non oportet carmanorum more propinare: inquit Posidonius: hi enim in conuiujs se benigne excipientes faciei uenas soluunt: poculisq; efusum sanguinem miscēt:

mutuum gustasse sanguinem amicitiae sine m̄ arbitranter. quo facto ad nescio quid a portione repellendum: uiniq; uapores reprimendos unguento maxime Rhodino siue Melino caput collinunt Hippocrates in eo tractatu: qui de locis inscribitur: aquarum optimas esse ait: quæcunq; ex locis editis: aridisq; collibus defluunt: esse enim candidas: ac dulces. parumq; ferre uinum queunt. hyeme quoq; tepescunt: & æstate frigidæ sunt: eas autem maxime commendat: quæ ad solis ortum fluxum conuersum habent. orientales enim locidas: beneolentes ac leues esse ait Quod autem alimentum insit aquæ: ex eo maxime constat: q; sola aqua quædam alantur animalia. ut cicadæ: non nulla etiam alia de liquidis: alimentum asserunt: ut lac: Prisana: uinum. itaq; infantes lacte uiuunt: multæq; gentes lac bibentes degunt. fama est Democritum ablerit: cum ob senilem ætatem a uita decedere constituisset sibiq; in dies magis alimenta subtraheret: sacris cereris instantibus: a domesticis rogatum mulieribus ne in festo mortem abiret: quo id possent celebrare: exoratum ut ad se mellis uas asferretur: iussisse. soloq; mellis haustu dies deæ consecratos peruixisse. nam melle plurimum Democritus oblectabatur. interrogatusq; quonam pacto Sane quispiam degeret: si interiora inquit melle: exteriora oleo madefaceret: Pythagoricorum quoq; cibus solus erat cum melle panis: ut Aristoxenus ait. eos dicens absq; ullo morbo uitam degere: qui hæc sibi in prandio apponant: lycus cynios sardiniam incolentes propterea diu uiuere autumat: q; perpetuo melle uescantur plurimum enim hoc apud ipsos nascitur sed de aquis iam satis dictum sit: & non

& quibus appellatōibus bellaria apud Græcorum uetu-
tissimos dicerentur: quæq; placenta: ac saltationū: nec nō
& musicoꝝ organorū nomina fuerint: coronarūq; quibus
in conuiuījs utebantur: originem recenseamus. Epiphore-
mata ea dicūtur ut ex Herodoto colligimus: quæ in secūda
mensa apponuntur: ait enim in primo. *στῆσις μὲν ὀλογοῖς*
χρέονται ἡ ἀφ' ὧν μὲν πρὸ λαοῖς. Dionysius Thryphonis fi-
lius apud ueteres inquit. Priusq; conuiuæ adessent unicuiq;
sua in mensa apponebatur portio: quæ postea afferebantur
Epiphoremata nuncupabant. Philyllius quæ inquit post
cenam apportabantur: ut amigdala: nuces: & huiusmodi
Epiphoremata dicebātur. Metadorpia quoq; & Tragema-
ra: nec non & Pemmata secundæ mensæ bellaria nuncupa-
bantur: lepores quoq; & turdi cum mellitis: ut tradit Anti-
phanes. Apion & Diodorus: ut inqt Pamphilus. *ἡ αἰθρα*
testantur: quæ post cenam dantur: bellaria nuncupari.
Pemmata & inagemmata nō edebāt lacedæmonij. Quare
Thasīs ad Agefilaum lacedæmonioꝝ regem ea mitteribus
non admisit: cum boues & pecudes non nullas accepisset:
rogantibus autem Thasīs: ut ea quoq; acciperet: date in-
quit Iloribus: quibus lacedæmonij pro seruis utebantur. nō
nullos quoq; arborū herbarūq; fructus: quī ueterū mensis
apponebant: carptim recenseamus. *ἡ μεσσηνα κοκκὺ μιλῶσι*
pruna damascena a damasco magna atq; illustri ciuitate no-
men acceperunt: q; in damascenorū regione ob diligentem
cultum suauiora copiosioraq; q̄ alibi proueniāt: Clearchus
peripateticus Rhodios ait ac ficulos: nec nō & syracusanū
theocritum brabyla pruna nominare: est autē hic fructus
minor quidem prunis: gustu uero idem: in aliquanto esset
asperior at seleucus in linguis Brabyla: Ela. coccimela: &

Madrya eadem esse asserit. *νεσσοτα*. hoc est cerasa Lucu-
lus Romanorū imperator: qui Mithridaten ac tigranem ui-
cit: primus ex cerasunte pontica ciuitate in italiam transtu-
lit. primusq; ut nō nulli uolūt a cognomine ciuitate cerasa
denominauit at Diphilus siphnius lucullo lōge uetustior
cerasorum memini. Cerasus arbor ut theophrastus ait: ad
quattuor supra uiginti cubitorum magnitudinē excrefcit.
Asclepiades Myrleanus in Bithynorum inqt regione cha-
mæcerasus arbor nascitur: cuius fructu si quis affatim uesca-
tur: ut uino grauatur caput ac dolor afficitur. quod Mimæ-
cyla quoq; hoc est unedines arbuti fructus comedentibus
accidit: nam si quis supra septem cōmederit: is capitis dolo-
rem confestim patitur: hinc est: quod Plinius ait: pomū esse
in honorum: ut cui nomen ex argumento sic uinū tantum:
edendi additi p̄terea græci appellāt his duobus nominibus
Comarō & Mimæcylon: alio nomine arbutus uocatur: sed
Comaros ut Theophrastus ait: arbor ipsa est: quæ fructū
Mimæcylon nuncupatum fert. tantū igitur comaros a Mi-
mæcylō distat: quantum ab arbore fructus: hoc est unedo
ab Arbuto. At lycamina a cæteris appella Alexandrei solis:
inquit Athæneus: Mora nominant: & a fici Aegyptiæ fru-
ctu differunt: quem Sycomora appellant: quæ indigenæ
paululum ferro scalpentes in plantis omittunt: uentisq; &
maxime Zephyris agitata intra triduū adeo matura: odo-
rataq; ac gustu suauia fiunt: ut sensim in ipsīs cōceptum fri-
gus cum oleo rosaceo sub actum febricitantiumq; stoma-
cho impositum plurimū conferat. fert autem fructum hūc
morus ægyptia a ligno: nō a fructiferis ramis. lycamina au-
tem ab Aeschilo quoq; in phrygiis Mora nominantur.
Nicander in georgicis mora ante ceteros arborum fructus

apparere ostendit, *μορέων* q. hoc est Moreen ipsorū arbore
ut Alexander: appellat quam pueris blandimento esse asse-
rit: q. prima suauissimorum fructuum prouentum morta-
libus nunciat. at Phænius Erefius Aristotelis discipulus
Siluestris mori fructū morum appellat. Parthenius Abry-
na inquit sunt Sycamina: quæ non nulli mora nominant.
attici omnesq. scriptores omnes arborum fructus. *κάρνα*.
hoc est nuces communi nomine appellant. at Epichar-
mus per excellentiam nuces Amygdalas nominat. Hera-
cleon ephesius nuces inquit appellabant amygdalas: &
quæ nunc castanæ dicuntur. quædam etiam nuces *κάρνα*
μοσινά. idest mostena nominantur. Amygdalæ naxiæ apud
ueteres celeberrantur. Precipue enim in saxo insula na-
scuntur. a cæteris quoq. differentes in cypro insula proue-
niunt: sunt enim oblongæ & ad extremum inflexæ seleu-
cus in linguis laconas ait Myceres magnas nuces: tenios
dulces appellare. cæterum Amerias Amygdalum Myce-
rum appellari tradit. amygdalamq. pregustatā ad potum
maxime inducere asserit. Eupolis *γάρ του μασσάσαι νασίαις*
δ' αὐτὰ λαοκρίων τὴν νασίαν ἐξ ἀμυγδαλῶν. hoc est da mi-
hi maxias mandendas amygdalas: naxiumq. uinum biben-
dum. nam uitis erat quædam naxiā nominata. Plutarchus
autem cheronensis ait apud Drusum Tiberij cæsaris filium
medicum fuisse quædam: qui cum in bibendo omnes su-
peraret: quinq. aut sex amaras amygdalas ante potum gu-
stare deprehensus est. quas prægustare prohibitus ne mo-
dicum quidem sustinuit potum. causa igitur erat amaritu-
dinis uis: quæ humorem deficaret: atq. absumeret. dictæ au-
tem sunt Amygdalæ ut Herodianus: Alexandreus ait, *παραρ-
τηρῶν τῶν μετὰ τοὺς λαρεῖν ὡς παρῆσι ἀμυγδαλῶν πολλὰς*. idest q.

in osse multas habeat scissuras. Diphilus Amygdala neu-
tro protulit genere. Lopima nō nulli nuces ponticas appel-
lant inquit Nicander. at Hermonax: & Timachidas in lin-
guis. *ἰδὲ βάλανον*. hoc est iouis glandem ponticam nucem
aiunt nominari. Heracleoticæ quoq. nuces iouis glandes
dicebantur: persicæ nuces non minus iouis glandibus capi-
ti officiunt. Diphilus basilicas quoq. i. regias nuces capiti
dolorem afferre asserit. is castaneas. *παρθιανὸς βυλασσοῦ*:
idest sardianas glandes appellat. Philostratus in iconibus
cum: *ἰδὲ βάλανον*. Iouis glandium meminisse: addit. *ὁ δὲ*
θρέων λαοκρίων Φυρὸν ἐν ὄρει τῶν ἐλύτρων. hoc est quas le-
uissima nutrit plāta: in acuto dictusq. absurdo putamine.
unde colligere licet iouis glandes castaneas appellasse.
ἐρβυθὸς quoq. hoc est cicera: uel ut festus Pompeius iter-
pretatur Eruillæ inter bellaria recensentur. in honora tamē
ac uilissima candidæ tamen nigris meliores & quæ buxi
sunt coloris: ut milesiæ ijs: quæ creæ dicuntur. nam Theo-
phrastus eruillarum quæsdā. *ερβυθὸς* appellat frictis quoq.
eruillis uesciebantur: & uirides aridis: madidæ siccis prepo-
nebantur. eruillarum autem inuentum Neptuno adscribi-
tur. Lupinis quoq. uesciebantur: quos. *λύρα* uoc. appellant.
Diphilus Thermocyamos memorat: quos lysilaidas lace-
dæmonij nominant: ut Polemon testatur. Zeno cittiensis
asper atq. iracundus aduersus familiares existens cum ali-
quanto plus q̄ satis esset adbibisset: placidior ac lenior fa-
ctus est. Interrogatus autem cur ita accidisset: se idē: quod
Lupini: pati dicebat illos enim prius q̄ madefiant: amarif-
simos esse potos uero ac madidos dulces: ac mitissimos.
phaselos siue phaseolos uirides Lacedæmonij inter bel-

Iaria Polemonis testimonio apponebant. Oleæ quoq; inter
secundæ mensæ cibaria recensentur quarum alias Drype-
peis uocât græci: ut legimus apd Eupolim: latini druppas:
ut Plinius testat incipiēte bacca nigrescere. Diphilus oleas
ait modici esse alimentî capitiq; dolorem i ferre: nigras etiã
stomacho perniciosas: caputq; grauare: At stomacho cōfer-
re: uentrēq; siltire: quæ colymbades appellâtur. Thlastage
olearum, i fractarum meminit Aristophanes quæ si nigra
fuerint stomacho conferunt. sunt & Halmades oleæ: quæ:
ut Hermippus ait: feniculo condiuntur. Pityrides ut Phile-
moni placet: dicuntur oleæ Phaulæ, stemphylides uero ni-
græ cæterum Dryopepeis oleas Ischalias quoq; ac Gergeri-
mos uocât: ut Didymus ait Athenienses tritas oleas stem-
phyla uocabant: inquit Athenæus: Brytea uero quæ a no-
bis stemphyla dicuntur hoc est uinacæ. Rhaphanides. hoc
est Rhaphani sic appellati. *ῥαφανίδες φάινεται*. i. q; cito ap-
pareant: secundis & ipsi mensis apponebântur. aplyti autem
Rhaphani dicebantur: quos & Thasios nominabât. Plato
in Hypbolo Rhaphanidion diminutiue dixit. Theophras-
tus in plantarū tractatu Rhaphanorū quinq; esse genera
tradit Corithiū: Leothasium: cleonæū: Amorfeum: bæotiū
Leothasium uero a nō nullis Thraciū uocari: & Bæotium
suauissimum: speciq; fortidū. In summa Rhaphanos dul-
cissimos ait: quibus leuia sint folia. Callias Rhaphanida
Rhaphanum dixit. pincæ nuces proculdubio secundæ mēse
ascribuntur. Mnesitheus atheniensis medicus in libro de
edulij conorū nucleos ostracilas appellat. nec nō & conos:
at caristius Diocles. *ῥαφανίδες*. hoc est pincas nuces:
Myndius uero Alexander pincas conos. Theophrastus ar-
borem quidē. *ῥαφανί*. i. pinū: fructum uero conū nominat.

nō nulli

nō nulli coccalos: multi. *κωκκαί*. i. nucleos: siue ossa appel-
lant. *ῥαφανί*. i. oua inter bellaria recensentur: Anaxagoras in
naturalibus ait quod gallinæ lac dicitur: id esse oui albugi-
nem. saphro trisyllabum protulit. *Φασί* *ἂν* *πρωτε* *ἰδαν* *ῥαφανί*
ῥαφανί. hoc est aiunt quandoq; ledam Oion. i. ouum inue-
nisse: at Epicharmus: Oea dixit. simonides quoq; i iamborū
secundo ait. *ῥαφανί* *πρωτε* *ἰδαν* *ῥαφανί*. ut Anseris ouum
mazandrii. oua autem non modo a nemia uocabant: uerū
etiã Hypenemia. i. subuetanea. Quæ apud nos i edibus.
i. *ῥαφανί*. i. tabulata nunc appellantur: Oia inquit clearchus
nominabant. quo factum esse ait ut Helene in huiusmodi
domicilijs educata ab ouo gēita a multis existimeret. haud
recte autem Neocles crotoniata ouum id a luna cecidisse
dixit: ex quo Helenen geuitam ferant *ῥαφανί* *πρωτε* *ἰδαν*. n. hoc est
lunaticas ut ita dicam. mulieres oua parere: & illic genitos
quintuplo ac decopla maiores esse Herodorus Heracleon-
tes scribit. sorbilibium ouorum meminit Nicomachus. Epæ-
nerus autem & Heraclides syracusanus pauonis Oua cæte-
ris pferūt: mox uulpanserina: postremo loco gallinacea cō-
stituant. *ῥαφανί*. græci: Maluum nostrū appellant: cui ma-
gnam inesse utilitatē Hesiodus dixit. quā Antiphanes non
malachen sed molochen enunciauit: ac scripsit. *ῥαφανί* *πρωτε* *ἰδαν*
ῥαφανί. hoc est edentes maluæ radicem: *ῥαφανί* *πρωτε* *ἰδαν*. cu-
cubita est: quā Eutydemus Atheniēsis i libro de oleribus.
ῥαφανί *πρωτε* *ἰδαν*. propterea nominat: q; ex india semen delatū
fit. at megalopolitæ: Sicyoniã appellat. Menodorus era-
sistratus cucurbitarum inquit alia est idica: eadem quæ &
Sicya: alia colocynte: & indica quidem plurimū elixatur:
colocynte uero etiam assatur. & adhuc apud cniidios cucur-
bitas indicas appellari. Hellepontij longas quidem sicyas

G

tiocant, rotudas uero colocyntas. Diocles autem ait cucurbitas quidem pulcherrimas in magnesia nasci: nec nō & rāpam ad modum ingentem: ac dulcem: & stomacho cōferentem: i Antiochia uero cucumerem: at in smyrne: ac balatia lactucam, rutāq; in Myris fungi e terra nascuntur: quorū alij esui sunt: alij perniciosi: hinc ē, q; Ephippus ait: ἰσὺς παρ' οἰ μύκητες ἀποσπίζαμι σ. i. ut tāq; fungi enecēte. Eparchides ait Euripidem poetam Icarium atticæ locum adijisse: & cum in agris mulierem quādam una cum filijs duobus: filiaq; una q; fungos edissent dēcessisse uidisset epigrāma hoc cōposuisse. τὸν ἀίθερον παλορ αἰθέρος ἡλιε τένον, ἀρεδία τοῖ μὲ μμα π παρ' οἰθε παθας ματρε παρ' οἰ κεν τε κδερν δια του ε τε σιν αἰμας ἐν τὰ ν τῶ φθση μοιρ ἰσὺ φθμενον. hoc est o mini me fenescentem ætheris secans polum sol: nunquid antea huiusmodi oculo uidisti malum: matrem, s. filiamq; uirginem: ac consanguineos duos eodem fatali perijsse die pezi ces fungorum species pediculo carēt ut Theophrastus scribit Speusippus in secundo similitum ait sion in aquis nasci: esse autem apio siluestri follio simile: quo circa Ptolemæus secundus euergetes Aegypti rex apud Homery scribēdum censet. ἡ μὲ δὲ λειμῶνες μελακιδό σίου ἡ δὲ σελίνε, q; sia eū apio non ἰσ. i. uiolæ nascātur. Hydna hoc est tubera e terra spōte nascuntur locis maxime arenosis: dicitur & Geraneum: ut Theophrastus scribit, eodem modo nascitur circa cyrenen quod appellant Mison: dulce admodum & carnis odorem p̄ferens: & quod nascitur in Thracia Iston nomine. de his peculiare quid dicitur: aiunt hæc tunc maxime oriri cum autumnales pluuiæ: tonitruaq; fiāt. Hydnophyllum appellatur herba: quæ ut Pamphilus in linguis ait super Hydnis hoc ē tubribus nascit: unde tubera dignoscūtur.

Asparagi tam palustres q̄ montani appellant: quosq; optimi minime serunt: q; omnibus conferunt intestinis hortēfiles asparagi i gætulia calami cyprij crassitudine: duodecim pedum longitudine nasci dicunt. at in libyæ mōtibus iuxtaq; oceanum crassitudine qdem magnarū ferulaz: lōgitudine uero uiginti fere cubitorū pueniūt. Cratinus aspharagum nominat. Cochlian, i. limacem Hesiodus. Φερόμορ. i. domi portā appellat. hinc est q; Anaxilas ait. ἀπὸ σπέρου ἔ τῶν κικχλιῶν πολλὰ πένυοι περιφέρουσι πὰ πησάε (ἔσ οἰν' ας. hoc est longe minus q̄ limax cuiq; credis: quæ q; nulli fidāt: domos circūferunt. non ullē de lima cibus fessili dicuntur ut Athenæus ait. Lacedæmonij limacem semel non nuncupant ut Apellas scriptum reliquit. Apollodorus i etymologiarum secundo limacum nonnullas colispnos appellari tradidit. Bulbos minime esse edēdos in Eubuli Amalthea Heracles cenfer Alexis Bulborū uim ad ueneris pruritū excitādum indicans pinnæ inqt. Locustæ: Bulbi, limaces: Buccinæ: oua usq; adeo ad excitādū faciūt uenerē: ut nihil supra. Heraclid de Tarātinus in Symposio Bulbus inqt: Limaxq; & Ouū atq; huiusmodi genitale semel efficere uident Bulbi ut Diophilus ait: haud facile coquunt multum tñ alimti afferūt: stomachoq; cōferūt. uisum p̄terea hebetāt ac uenerē excitāt. at puerbiū extat. ἐδὲν ὀνήσαι βελβόε. αὐ μὲ λυρε εἴχης. quæ uerba significāt: bulbos nihil oino ni farinā habueris p̄desse. Sed q; basilici dicunt Bulbi: ad excitādā uenerē ceteris hēnt p̄stātiores: post quos sūt: q; Pyrrhi hoc ē ruffi noiant cādidi uero ac libyci. συλλάλαει. i. scyllacei sūt. oibus aut dēteriores Aegyptij. at quæ dñr Bolbino succo qdē sunt bulbis p̄stātiores: n̄ ita tñ p̄pterea stomacho cōferūt: q; dulcescētē quādā hēant p̄guedinē. atq; ob duritiē facile discernunt.

huius bolbines Matro In paradisi meminit: quem niue esse
candidiorem asserit. Phœnias author est in taurica cherrho
neso adeo dulces esse bulbos ut crudi mandant. Philemon
fatuos perse atq; amaros esse bulbos asserit: ni cafeo: melle:
scamo: oleo: aceto: cepa: siphnia condiantur. Turdi quoq;
psertim assati primis addebantur: mensis: quos syracusani ci
chelas appellat. Aristoteles tres esse Turdorum species tradit
quarum primam ac maximam cisseparesum esse ait: Ixopha
gumq; q; uiscum manducet: nominari: secundam Trichada
Merula æqualem: Tertiam predictarum minimam Illada nu
cupari. qua non nulli: ut Myndius Alexander scribit: Tylada
nominarunt. quam gregariam esse: & ut hirundines nidus
struere asserit. Menæchmus in eo: q; dem artificibus loquitur
libro: opusculum inquit Homero attributum propter Epi
ciclides inscriptum est: q; Homerum pueris id canes Tur
dos dono reciperet sycalidos quoq; hoc est ficedula mēsis
adhibentur quarum duo genera sycalis: & Melanconiphos.
capiuntur autem ficuum tempore. Sycalides modo Ampe
lides: modo Ampeliones nominantur ut Pollux author est.
sturnis præterea ac struthariis hoc est passerulis nec non &
furnis alijsq; Instruendis auibus uestiebatur. illud scitu non
indignum: ueteres cerebrum minime solitos maderere: q; ipsi
oēs ferme ineffent sensus: q; autem caput ueluti sacrum sacel
lum colerent: indicio est iusturadum: quod pro ipsum fit: ster
nutamentaq;: quæ ut sacra adorabant. nec non & nutus: quo
pacta confirmari solita Homericus indicat Iupiter. *ἰοικε φωνὴ ἐπιεισομοσι.* Piper quoq; & Phyllas: hoc est ari
da laurus follis adhuc uestita: Myrrha: Cypirosq; i. gladio
bus: & unguentum Egyptianum. *ἰοικε τὸ πικρὸν πομῶν.* i. ut ita dicam
in præpotione adhibebant Piper fructus est ut in plantarum

historia Theophrastus scribit: eius duo genera: unum rotu
dum ut Erui putamen: subrutilum: alterum oblongum ni
grum semina continens papaueracea: multo superiore uali
dus: sed utruq; calsectorium quo fit ut uenenis occurrant.
Oleum quoq; mensis ut nunc adhibebatur samici olei me
minit Antiphanes: quod reliquorum esse candidissimum asse
rit Carici Ophelio: motes perfici: ut Amyntas ait: Terebin
thum ferunt: ac letiscum: nec non & nuces persicas ex quibus
olei multum regi conficiunt. In carmania: ut Ctesias author est:
acanthinum conficitur oleum: quo rex delinit. Olei præter
ea: *ἰοικε τριβύρα* appellati in odorum libro meminit Theo
phrastus: e prauis oleis: atq; amygdalis id fieri asserens. Am
phis uero olei Thurij confecti ut a ceteris differentis men
tionem facit. Gari meminit Cratinus quod nomen masculini
esse generis. Aeschylus his uerbis indicat: *ἰοικε τὸν ἰχθίον γάρον*
Pherecrates. *ἰοικε τὸν γάρον*. i. salitum dixit Garum: Plato. *ἰοικε τὸν γάρον*
id est in putrido inquit me Garo immergentes me necabunt
ἰοικε τὸν γάρον. id est Acetum Attici solum condimentorum speciem
Appellant. Chrisippus philosophus ægyptium ac Cnidium
acetum pulcherrimum esse ait. Aristophanes in ea Comedia:
quæ Plutos: inscribitur aceto inquit madidans Sphettio: quod
Didymus interpres fortasse ab Aristophane dictum ait. q;
Sphettij ingenio sint acuto meminit & acetum Cleonæ: ut qd
ab alijs differat. Heraclides Tarentinus in symposio acetum
inquit ut exteriora quædam confirmat: sic & quæ in utero tu
mida sunt discutit. q; in nobis uarij misceantur humores.
decelicum quoq; acetum admirationi erat: cuius meminit
Alexis. uas: quo acetum continetur Oxybaphum appellat.
qd deponibus dicam: non ne & ipsi mēsas adeunt: quos Cra
tinus *ἰοικε τὸν γάρον*. hoc est cucumeres seminarios ap

pellat: Phœnias alijsq; q̄ plurimi p̄ponē a cucumere distin-
gunt. Thridax. i. lactuca Thridacine ab atticis appellat: la-
ctucas stratis Thridacinedas dixit. Nicander Colophonius
i linguaꝝ secūdo ait lactuca brenthin a Cyprijs nominari:
quā cū Adonis gustasset ab apro iterēptus ē. Callimachus
quoq; ait uenerē iter lactucas Adonin cōdidisse: allegorice
innuentibus poetis eos ad uenerē esse Imbecilles: qui lactu-
cis assidue uescantur at Cratinus scribit uenerem Phaonis
amore captā in pulchris eum condidisse lactucis. Marsyas
uero iunior in uiridanti hordeo Pamphilus in linguis ait
Hipponacten Tetracinen lactucam nūcupasse cinare. id est
cardui asparagi modo iure decoctā conuiuijs adhibentur:
Hoc nomen modo neutri: modo feminini generis inuenit;
legitur & Cinaros apud sophoclem in phœnice. κίναρους
ἀνθρώπων ἀνὰ τὰ ἀλυσίβητα. hoc ē cinarus spina omne cōplet
iugerum. quē Sophoclis locum cū Didymus grāmaticus
interpretaretur nunqd̄ inquit cinarus spina. τὴν κύνου ὀφθαλμῶν
hoc est caninam sentē significat. q̄ spinosa: asperaq; sit plan-
ta: Pythia nāq; ξυλλίθη ὑπὸ ὑπὸ. id est ligneam canem ipsam ap-
pellauit. unde cum locrus oraculum accepisset: ut ibi urbē
conderet: ubi a lignea cane morsum accepisset: a carnirubo
tibiam prestriētus urbem condidit est canirubus inter fru-
ticem & arborem ut Theophrastus ait. rufumq; habet fru-
ctum punicæ similem. Phœnias autem in Plantarum quito
cactū siculā quādā ac spinosam appellat plantā: q̄ nōnulli
eādē esse: quæ & cinara suspiciant. ē & cinaros insula cuius
semus meminit ē iter esculēta & Palmę Encephalos. i. cere-
brum: quem Dioscorides: Encardion hoc est medullam no-
minat. de quo Xenophon in ascēsus secundo hæc dicit. hic
multes palmę cerebrū primū comederūt: multiq; tā speciē:

q̄ suauitatis proprietatē admirabant. magnū tñ capiti dolo-
rē inducebat. sed iam hæc omittamus: πλακῦτα placēta est:
quod quidem nomen. ἐκ τῆς ἀλλοτρίων: per cōtractionem de-
ducit. Optime in Pario Helesponti ciuitate fiebāt placētē:
nec nō i Samo: unde. πλακῦτα τοιοῦτα. Samō appellat sopater
ē. μῆρ. placētæ genus inquit Athenæus: quæ per diminu-
tionem Ametiscus quoq; apud Iones dicit. Diacomion spe-
cies est placētæ. ἀμφιφῶν placenta est dianæ dicata: habet
aut in gyro puerulos exultos. τοῦ βρεχίανος. placetas iridi-
cant Delijs in Hecates insula: ut inquit Semus: est autē tri-
ticea farina cum mele elixata Et quæ appellantur Coccora
ifchas: & nuces tres. Strepti & νεῖλαχο. placentarū nomina
sunt. Epichyton placentam esse Arganiten appellatā iquit
Pamphilus. κενῶν placenta est: quā Argiui a sponsa ad spō-
fum ferunt: torretur autem in prunis: & ad eam uocantur
amici: apponitur cū mele: ut Philetas memorat. Glycinas
placenta est apud Cretenles: dulci & oleo constat: ut in lin-
guis refert Seleucus. Encrides placenta est ex oleo cocta:
ac deinde mele illita unde. ἰμεριδῶνας. qui eas uendit. Epi-
cyclios placenta sic cognominata apud syracusanos: cuius
meminit Epicharmus. Guros placētæ species: cuius in
iambis mentionem facit Solon. Crimnites placenta est ex
ordeo confecta. Scatias placenta: quæ farina & mele con-
stat. Christios quoq; nomen est placētæ. Nanos panis.
ἀλακῦτος ἄλλο. caseo atq; oleo confectus. strion placentula
est tenuis ex sesamo & mele. Amoras dulciaria appellari
Philetas ait. τὰ εὐμῖτις. placenta est in oleo frixa. Elaphos
placenta farina: mele: & sesamo constat: sic denominata:
q̄ ceruorū uenationibus subigatur. Nactos placētē species
cōdimitis referta. Choria esculēta sūt mele & lacte cōfecta.

Amoribites placenta species apud ficulos. Sesamides placenta rotunda mele sesamo: & oleo confecta. Heraclides Syracusanus ait Syraculis in thesmophorijs condiri. ^{ἱερὰ τῶν Συρακῶν} ex sesamo & mele. quæ per uniuersam sici-
liam Myli appellantur: & in deæ honorem circūferuntur. Echinos quoq; species est placenta. Corylisci placenta quæ-
dā sunt (ut Heracleon Fphesius refert) ex tertia chœnicis parte confecta. Est autem Chœnix non nullis quidem mo-
dij species. Moschopulo uero quadagesima octaua pars modij. Chœrinæ inter placentas annumerantur: quæ in li-
bro de placentis meminit iatrocles: qui mentionem quoq; placenta nomine ^{πυρεταμῶντος} a placenta pyramide appel-
lata differre dicens: quæ hæc ex tritico contulo: & mele made facta subigeretur: hæc aut in premiū illi darentur: qui ^{παινεύσῃ} peruigilasset. Chrysippus Tianeus i eo libro: qui artocopicus inscribit: species ac gñra placenta hæc refert. Teretion: Craſianon: Sacelliō: Clultrō: Iulianō Apicinō: Canopica: Perlucidon: Cappadociō: Hedybia: Marypton: Plicion: Guttaton: Montianon: hanc placenta iquit ex uino & caseo subiges: fit. n. suauior. Clultroncerianon: Clultrō Tuptrū: Clultron Tabonianon: Mustacia ex mullo: Mustacia sesamata. Clultron purion. Gofgloanion. Paulianō: ex caseo autem fiunt (ut idem Chrysippus ait: placentulæ hæc Enchyros. Scirbates. Subityllos. Spira. Lucuntuli Argyrotyphema. Libos. Circos. Aexaphas. Oryzites. ^{φθόγ} Carillos. a Romanis ornatus dictus. Ostracites. Attanix. Amylon. Tyrocoscion. Hypotyrides. Galtrin Cretenses appellant placentam ex nucibus Thalsijs: amygdalis: papa uere: mele & sesamo confectam. Pancapra placenta est apud Alexandreos ^{ἀπὸ λαν} placenta meminit Alcman. Sed de bel-
larijs: ac

larijs: ac

larijs: ac placentis satis sit dictum. Nunc ad saltationum nomina transeamus: quæ ut uariæ: diuersaq; crâ: ita uarijs ac multiplicibus appellationibus nominabantur. Apud Cretenſes hæc fuere saltationum nomina: Orsites. Epicredios. Apocinos: quam postea Mactrisimos appellatam multæ saltabant mulieres: quas Marctypias nominabât. Quæ uero stabiliores erant: ac magis uariæ: simplicioremq; præferebant motum: appellabantur Dactyli: Iambice: Molossice: Emmelia Cordax: Sicinis: Perfice: Phrygios: Nicatimos: Thracios: Calabrisimos: Telecias macedonica fuit saltatio: qua utentes. οἱ περὶ ἀπολιμαῶν Alexandrum Philippi fratrem occiderunt (ut tradit Marſyas. Insanæ) sunt saltationes Cerenophoros. Mangas: & Thermanutris. Erat & uulgaris saltatio Anthema uocitata: hanc saltantes hoc dicebant. ^{ὡς μοι ἔρεδὰ μὲ μοι ἔρεῖ α. ποὺ μοι ἔρελά σέλινα. ὡς μοι ταδὶ ἔρεδὰ ταδὶ ἔρεῖ α ἔρεῖ τα ἔρελά σέλινα} Apud Syracusanos Dianæ cognomento Chitonæ peculiaris est quædam saltatio. ^{καὶ αὐ λητος}. Erat & Ionica saltatio Parcenios: nouerant & angelica Parætion. Erat & alia saltatio. ^{κόου οὐ ἐκαστῶς} cognominata: cuius in Symposio meminit Menippus. Ioculares ac ridiculosæ sunt saltatiões Igdis: Mactrisimos: Apocinos: Sobas: Morphafmos: Glaux: Leon. ^{ἐλαττων ἐμχύσες}. hoc est farinarū eufusiones ^{κρεῶν ἀποκρεῖ} hoc est carniū abscissio: Stæchea: & Pyrrhiche. Ad tibias autem saltabant. ^{τὴν τῶ κελέως} & quam pinacida nuncupabant. Schemata sunt saltatiōis Xiphimos: Calathimos: Calacides: Scops: Scopeuma. Erat autem Scops considerantium quidam habitus extremam manum super fronte incuruantium. Teleſias saltatio est militaris a Teleſio quodam sic denominata: qui (ut Hippagoras tradit) omnium primus eam armatus saltauit.

H

Satyrica saltatio: ut Aristoteles; Sicinnis cognominantur: & satyri sicinnis. Sunt qui uelint Sicinnū barbaꝝ huiusce fuisse saltationis inuentorem. Alij Cretesem fuisse Sicinnū autumant. Nam Cretenſes saltatores egregij fuerunt: ut Ariſtoxenus inquit. Scamon uero in primo inuentorum ait Sicinnen *ἡ δὲ τῶν αἰσθητῶν* dictam fuisse: primūq; hāc saltasse Therſippum. Pedū q̄ manuum prius inuenta est agitatio: nudabant enim ueteres pedes potius in certaminibus ac uenationibus. Cretenſes celeres: quia uenatores. Sunt q̄ dicāt Sicinnen dictam poetice *ἀπὸ τῆς κινήσεως*: quam satyri saltabant celerrimā existitntem. Non habet pathos hęc saltatio. *ἢ δὲ οὐ δὲ ἀνακρίσει*. Cōstabat enim omnis satyrica poeſis ex choris: ut & tragœdia. Quocirca nec hiſtriones habebat. Tres autem sunt scenicę poeſis saltationes. Tragica. Comica. Satyrica. Lyrica quoq; poeſis æq; tres habentur saltationes: Pyrrhiche Gymnopædica: Hyporchematice. Similis est autem Pyrrhiche Satyricę: utraq; enim celeritatem exigit. Nam Pyrrhiche bellica uidetur esse saltatio: armati namq; pueri eam saltāt. Gymnopedice uero Tragicę haud dissimilis est saltationi: quę Emmelia nuncupatur. In utraq; enim spectat grauitas: ac seueritudo. At Hyporchematice adeo exacte refert comicam: quę cordax dicitur: ut utraq; ab altera nihil pene differat: sunt enim ludis: iocisq; refertę saltationes. Aristoxenus ait Pyrrhichen a Pyrrhio lacone denominatam. Quod (ut inquit Athenæus) propterea non uidetur esse absurdum: q̄ bellica sit saltatio: & Lacones semper habitū sunt bellaces: quorū filij. *τὰ ἔμβροτα ἰστὶν αἰετῶν καὶ ἀλαμπροῦς*. quę Enoplia dicuntur: & ipsa lacones Tyrthei poemata canentes numerosum faciunt motum. Sunt qui uelint inquit Ephæstion Pyrrhichen a Pyrrho

denominatam: quippe qui ex equo saliens ligneo hymnū Epinichio Pyrrichio metro constantē cōposuerit. Cinesias dithyrambus poeta Pyrrichen fecit (ut fuidas testatur) q̄ celeri ac multo uteretur in choris motu. Pyrrhiche inquit Athenæus apud solos nunc celebratur Lacedæmonios: perinde atq; belli preludium. Nam omnes spartani a quinto anno discunt *πυρρική* hoc est Pyrrichen saltare percipiunt. Quę autem nunc est Pyrrhiche Dionysica uetustiore illa nitior esse uidetur: nam saltantes Thyrsos pro hastis ferunt: ferulisq; se inuicem petunt: lampadasq; gestant. Similis autem est Gymnopædicę saltationi: quę a ueteribus Anapale dicta est: nudi enim in ea pueri saltant. Pyrrhiche appellatur etiam Chironomia. Hyporchematice autem est: in qua canens Chorus saltat. Sunt autem qui hęc saltāt optimi Profodiaci: atq; Apostolici: qui & Parthenij dicuntur. Armata saltationes sunt: inquit Pollux: Pyrrhiche: & Teleſias: duobus cretesibus saltatoribus cognomines Pyrrhicho uidelicet ac Teleſio. Erat & Xiphismos & podismos: *ἡ δὲ ἐν τοῖς ποδῶν*. quod lumbum turpiter circumagere significat. Erat & Comos saltatio: & tetracomos Herculi dicata: & bellica & Comastice pugnam ac plagas habens: & Hedicomos: & Cnismos: nec non & Oclasma: ita nāq; in Theſmophoriazusiſ appellatur: saltatio Persica: ac contenta: quam eandem & Hygram nominant. Erat & Phallica saltatio Dionysij causa: nec non & Callinicos Herculis Thraſica saltatio: & Carica. quę & ipsa armata erat. Cidaris saltatio erat. *σπυρραῖα*. hoc est seria ac grauis apud Arcadas. Apud Sicyonios *ἀλατῆρ*: quę & in Ithaca eodem nomine appellatur: ut Aristoxenus ait. Multarum præterea saltationum meminit Pollux: inter quas

est Baucifmos Bauco saltatori cognominis: & Abratis, Ba-
ctriafmos autem & Apocinos: a lumborum circūdictione:
lasciuæ atq; impudicæ erant saltationes: & Strobilus. Mo-
thon uero molesta ac nautica saltatio. Geranon multi in re-
stimcōnexi saltabāt: ducibus utrinq; capita tenētibus: quā
oīum primus Theseus circum aram deliam: ad exitus laby-
rinthi æmulationem saltauerat. Erat & Dipodia Laconica
saltatio: & Gingras ad tibiam Chorea tibiali cantui cogno-
minis. Hecaterides autem: & Thermastrides cōcitaræ erāt
saltationes: oportebat enim super humero ealcitrare. Bi-
basis præterea species erat Laconicæ choreæ: cuius premia
non pueris tantum: sed & puellis preponebantur. Opus
enim erat salire pedibus nates attingere: ac saltus adnue-
rare. Pinacidas autem saltabant pinacas fortasse ferentes.
Nā Cernophoros saltatio Cerna hoc est craticulas ferebat.
Ionicam autem siculi Dianæ maxime saltabant. Angelica
nunciorum habitus imitabatur. Morphosmos uariarū imi-
tatio erat animantium. Scops quoq; quæ & Scopias dicitur:
species erat saltationis ad auium æmulationem colli habēs
circūductionē. Leon uero terribilis erat saltationis species:
nec nō & Sileni & Satyri & Ithymbi Dionysio. Cariatides
uero Dianæ: & Baryllica ab inuentore Baryllico denomi-
nata: quæ mulieres Apollini & ac Dianæ saltabant. Hypo-
gipones scipionibus senes imitabantur. Gypones uero li-
gneticola ascendentes pallucida tarantinide induti saltabāt.
Menes saltatio erat athletæ inuentori cognominis. Tyrba-
sia dithyrambica erat saltatio. Lāproteram nudī oratione
turpi ac procaci saltabāt. Erant & Mimetice: sime: Chiroca-
lathiscos. Thermaustris. Cybistefis saltationum species.
Rhea omnium prima tam apud Corybantes in Phrygia q̄

apud Curetes in Creta choreas fertur instituisse: ut Lucia-
nus in tractatu de saltatiōe testatur: quem si legeris & quæ-
sit Hormos saltatio: & quanti apud omnes fere nationes
semper fuerint saltationes: percipies. Sed de saltationibus
iam satis dictum sit. Nunc ad harmoniam musicorūq; or-
gana nostrum conuertamus sermonem. Heraclides ponti-
cus in tertio ait: nō oportere harmoniam uocare neq; Phry-
giam neq; Lydiā. Tres enim esse harmonias: tria nāq; fuisse
Græcorū genera Dores: Eoles: Ionas: Dorica harmonia for-
titudinem præferet. καὶ τὸ μεζαλοσπερες Eolica animi ela-
tationem. καὶ τὸ ὀκτώδεσς Ionica nec florida est: nec hilaris:
sed austera: & aspera. Sophistas appellabant ueteres: inquit
Athenæus omnes: qui musicæ arte utebantur. Nam omnis
Græcorū sapientia musicæ erat q̄ maxime dedita. Hinc est
q̄ Homerus maiorem ī suo poemate euphoniæ q̄ metri ra-
sionem habuisse dicitur. Pronomus Thebanus omnium
primus: ut Athenæus testatur: tibijs cecinit harmoniā. Sam-
byce (ut Masurius auctor est) musicum est instrumentum
acutam habens uocem. Euphorion tradit Parthos ac tro-
glodytas quattuor cordæ Sabyce ufos. Est præterea Sam-
byce machina quædam bellica ad expugnandas urbes ac-
cōmodo data: quā Mofcus esse Romanam fatetur: excogitatā
tamen ab Heraclide Tarentino. Sambycæ inqt fudas: orga-
na erant musica triangularia: ad quas iambos canebāt. Est
& iambice species triangularis citharæ: quā Ibicus omnium
primus excogitauit. addit fudas καὶ μβουις εἶδος μ. γ. ν. ἡ μετρε-
πολιτικῆς σου Sambyce primā usam Sbyllam inqt semus
Delius a Sambyce inuētore denominata. Magadis (ut Ari-
starchus literarū monumentis mandauit: genus est tibiæ:
cui Ion Chius adstipulatur: cum dicit in Omphale. λυδός

περὶ μαγὰς αὐλῶς ἡσθησθε βοικε. Anacreon uero non tibiā: sed
citharæ speciem esse Magadim his uerbis testatur. ἡ δὲ λω
δὲ ἰοσι χορδαίσι μαγὰδι. Thyphon in secundo de onoma-
stis ait. ὁ δὲ μαγὰδος καλοῦμενος αὐλός. Et rursus Magadis
accutum ac grauem præfert sonum. μαγὰδίζεν. Magadi-
canere significat: ut Theophilus testatur. πικρὴ eadem ἐ-
στὶν & Magadis: ut Aristoxenus: & Menæchmus Sicyo-
niius fatentur. Phillis tamen Delius eas inter se differre ostē-
dit. Menæchmus ait Sappho: quæ Anacreonte uetustior
fuit, primam Pectide usam. Duris Magadim uult nomina
tam. ἡ ποῦ μαγὰδος θεσπιδος. Apollodorus in ea: quam ad Ari-
stoclem dedit: epistola scribit: Magadim esse: quod nunc
psalterium dicimus. Crembela musicum est instrumentum:
quod digyris plectitur: unde. κρεμβάλιζεν. est eo persona
re. Barbition inuenit Terpantet: ἀρτίφθορον. Lydiæ pectidi:
ut Pindarus ait: quod & Barymiton dicitur: ut Pollux te-
statur. Phoenix organum musicum: quo i cenis Thracum
Reges utebantur. Tripos instrumentum musicum: cuius
meminit Artemō sic nominatum: quod Delphico tripodī esse
per quod simile: usum autē triplicis citharæ præstabat. Cinyra
species est lyre: unde Cinyras Cypriorum Rex opulentis-
simus musices studiosus: qui ab Apolline superatus est no-
men accepit: ut Sudas testatur. Psalterium iquit Sudas: mu-
sicum est instrumentum: quod & Naula dicitur. Epigonion
quadraginta habebat chordas: ut inquit Pollux: quem ad-
modum & Simicon quinque & triginta. Nomen autem acce-
pit ab inuentore Epigono: genere Abracioteque: qui omnium
primus absque plectro pulsauit. Monochordū Arabū est iue-
tum. Trichordon Assyriorum: quod ipsi Pandurā appellant.
Pentachordon Scythæ excogitarūt. Erat autē loris iunctū

bululis: in quo pulsando caprarū ungulæ plectri uicē obti-
nebant. Psithyra libycū est inuētum maximeque Teoglydy-
tarū: cuius facies triangularis uisebat. Hæc nō nulli nihil ab
Ascaro differre existimāt. Hoc autē erat quadrāgulari ac cu-
bitali forma: distētas habens chordas: quæ circūuolutæ so-
nū edebant Crotali simillē. Pelyx quoque nō solū galeæ est
conus: sed & musicum instrumentum. Scindaphos quoque
inter musicos organa numeratur: nec non & Pariambos:
Clepsiambos: Lyrophœnicion: Spadix. Phorminges. Tri-
gona. Chelis. Cithara. Lyra: & alia fortasse quæ plurima quo-
rū inuestigationē alijs reliquamus: namque ad coronarū ori-
ginem conuertatur oratio. Ianus inquit Athenæus: quod apud
nos deus appellatus est pater omnium primus σέφανος hoc
est coronam adinuenit: quod in tractatu de lapidibus Dra-
co Crocyrensis sic scribens testatur: bicipitem Ianum fuisse
fama tenet: unde & Ianus fluuius & mons Ianus: quod ibi ha-
bitauerit denominatus. Hūc primum coronam inuenisse:
rates ac nauigia excogitasse: æneum numisma signasse fe-
runt. Quocirca non nullæ tamen Græciæ quæ etiam Italiæ ac si-
ciliæ ciuitates in altera stipis parte personam bicipitem:
in altera ratem: uel coronam: uel nauem imprimunt. Is-
cum in Italian maiorum rerum cupidus traiecisset col-
lem iuxta Romam situm: & a suo nomine Ianiculum de-
nominatū habitauit. Hęc Draco. Ouidius tamen (ut lectorem
id obiter admoneamus) Ianū in fastis alia facit reddere ra-
tionē: cur nauis forma æs signet. Ait. n. Hac ego Saturnū
memini tellure receptum: Cœlitibus regnis a Ioue pulsus
erat. Aristo teles in scdo amatoriorū: & Aristo paripæticus
genere Chius de coronarū inuentione hæc referūt. Veteres

ob eum: quem a uino capitis dolorem patiebatur: tempora
obuijs quibusque uincire uinculis auspiciati sunt: cum id plu-
rimum ad sedandas capitis perturbationes conducere uide-
ret. Addiderunt deinde temporibus ornamenta quaedam sym-
plices peculiaria: coronamque machinati sunt. Quidam nimio poru-
put dolens: qui Andreas ipsum uinxit: sensitque capitis uin-
culum doloris esse remedium. Quare coeperunt hoc auxiliu-
portionibus adhibere. Hederacea autem corona utebatur:que
& obuia esset: & ob uirentia folia: & corymbos aspectu iu-
cunda: frontemque obumbraret: & inflexiones in neſtendo
prateretur: prater ea que citra grauem odorem refrigeraret.
Melius tamen: ac uero similis est: inquit Athenensis: caput
propterea: que collnes ibi sint sensus corona insigniri: que tem-
pora tegi ac colligari contra uinolentiam remedio sit. Coro-
nabant autem: ut author est Anacreon: & fronte: & pectora:
& eadem unguentis delinibant: que ibi sit cordis sedes. Co-
ronas: quibus colum cingebant. *σεφάνας ὑποβυμιάδας*
nuncupabant, ut Alcæus testatur. Et Anacron *ἀκλήτας*
ὑποβυμιάδας *ἀπέδεν* *λατρίνας ἔθεν*. Aeschylus in Pro-
metheo soluto aperte ostendit homines in Promethei ho-
norem fertis uti solitos: ut coronam illam ipsius uinculis op-
ponerentur. Aristotiles in Symposio ait: nihil mutilum, ac
diminutum dijs offerimus: sed integra omnia atque absoluta.
Coronatio autem plenitudinem quamdam significat. Ho-
merus. *λοφραδὲ κρεττὴ ἔχει ἔπεισέ-φαστο ποτὸιο*. Quod Vergilius
imitatus dixit: & uina coronant. Quocirca in luctu contra-
rium omnino facere consueuimus. Quippe que nosmetipsos:
& crinium tonsura: & coronarum depositione mutilamus.
Triplici autem unus quisque utebatur corona: quarum duarum ex-
tosis conficiebatur. Tertia Naucratices appellabat: cuius
originem

originem Polycharmus Naucratices in libro de Venere
sic refert. Vigesima tertia olympiade Herostratus cuius no-
ster negociator cum Cypro appulsus esset: Veneris. *ἡ γὰρ*
μὲν τὸν σπασθὲν μὲν ἔσθ. hoc est imaginulam doctralem artis ue-
tustissimam opus mercatus est Paphi: quam cum Naucraticum
in patriam ueheret: adeo ingens est orta circa Aegyptum tem-
pestas: ut ubi locorum essent nauis penitus ignorarent. Oes
itaque ad ueneris Simulacrum salutem orantes confugerunt:
quibus precibus permota dea, erat enim Naucraticis pro-
pitiaria, omnia sibi adiacentia in myrtos repente conuertit ui-
ridantes: totaque nauim suauissimo repleuit odore: salutemque
nautis prestauit. Quare in patriam: hoc est Naucraticum re-
uersus Herostratus simulacrum illud una cum myrtis: quae
de repente in nauim apparuerant in ueneris templo dicauit.
Ad apulasque conuocatos amicos myrto coronauit: eamque co-
ronam Naucraticam appellauit. Sunt qui uelint Naucrati-
cam coronam eam esse: quae fit ex sampso: que flos hic pluri-
mum in Aegypto proueniat. Non nulli *λυσ* hoc est uitice
corona nunt: ut est apud Anacreontem. Tenarus ait, *λυσ* esse ru-
sticos. *λυσ* coronam. Cur autem inter coronamenta uitex annu-
meretur Menodotum famulum audias latine per me recitantem.
Admete Euristhei filia Argis cum fugisset: in insulam Samum
traiecit: ibique Iunonis templum a lelegibus ac nymphis prius
conditum curam suscepit. Quare indignari Argiui pecuniarum
policitatione Tyrrenis piratis persuaferunt: ut Iunonis
simulacrum de templo aufereret: sperantes fore: ut si hoc fie-
ret: Admete mali aliquid a famulis pateretur. Tyrreni tem-
plum sine foribus offendentes perquam facile simulacrum rapue-
runt: Verum cum & uelis & remis e porru soluere frustra
intererant diuino id fieri numine rari: rursus statuam e nauim

collebentes in littore collocarunt: & libis placata dea formidi
ne pleni inde abierunt. Caterum Admete mane simulacrū
abesse conspicata: dimissis inquisitoribus: id ipsa in littore.
λύσου. idest uiticis ramis a Caribus existimantibus sponte
simulacrum eo fugisse conuolutum inuenit: solutūq; basi
iterum i qua prius fuerat imposuit. Quamobrem singulis
annis simulacrum ad litus ferunt: sacraq; ibi faciunt: quæ
Tonæa propterea nuncupantur: *ἡ ὑπὸ τῶν αἰώνων*. hoc est contē
nte & arcē uinctum fuerit simulacrum. Datum est postea
Caribus oraculum: ut *ἀπό βοῦς*. idest uitice caput coronarent:
quo deæ uinxerāt simulacrum. Aegyptiæ loti geminus est
color: sicut Callixenus Rhodius: quorum alter rosæ simi
lis est: ex qua corona contextitur: quæ Stephanos Antinoios
dicit. Alter est Cyaneus: unde confecta corona Latinos Ste
phanos appellatur. Pylcon nomen est coronæ: in Pamphi
lus inquit: quam Lacones Dianæ imposuerunt. Iacham co
ronā esse apud Sicyonios testatur Timarchidas i linguis.
Heliotida uocari coronam ait Seleucus in linguis ex myr
to confectam uiginti cubitorum ambitū: qua Europes ossa
in Heliotiorum festo in pompā ferūtur: ipsam enim Euro
pen Heliotida nuncupabant. Celebrātur & Corynthi Hel
lotia. Thyreatici stephani uocantur apud Lacedæmonios
ex palma arbore: ut inquit Iosibius, monimētum uictoriae
in thirea partē. *ἡ λιβύς*. uero postea nominatos. Meli lau
narum coronarum meminit Alexis. Timarchidas ait coro
namenta uaria: quæ ferūt mulieres sic appellari. Hypothy
mis & Hypothymiades coronæ erant apud Aeoles: & Lo
nes: quas ponebāt circa collum: ut ex Alcei & Anacreōtis
scriptis & colligere. Philetas tradit Lesbios Hypothymia
da nominare myrtū ramum: circa quē uiolas alioq; flores

contexebant. Cyliston Stephanon celebrant Archippus &
Antiphanes. Struton Stephanon memorat Asclapiades: texti
tur autē flore qui struthium dicitur cuius meminit Theo
phrastus in sexto de plantis. Pothos nomen est coronæ: ut
ait Nicander Colophonius i linguis: & fortasse iquit Athe
neus a flore pachō appellato: cuius meminit in sexto Theo
phrastus. Floret autem uerno répore. Aegidion Stephanon
memorat Eubolus. Valde uarium præterea. *ἑρπυλλίνος* ἢ
μυρτίος σερπύλλος. idest serpillō & myrto confertas coronas.
Erant & ex phylira confecta coronæ: ut Xenarchus testat
dicens. *ὁ λυγρὸς ἔχει τὴν ἐπωδὴν ἀφ' ἧς σέφανον ἀμφικέμενον*.
Vnde horatius. displicēt nexæ phylira coronæ. sunt adhuc
apud Alexandreos Stephani Helioti nūcupati. Choronon
Stephanon Apion celebrat sic denominatum: q; hístiones
in theatris eo coronarentur. Acinnij stephani dicuntur: ut
Andron medicus testatur, qui ex Acide planta contextunt.
ἡ νάδιον σερπύλλον. mentionem facit Comicus: ait enim. *σέρφα
ρον δ' ἰούτορον χύδων πεπλεγμένον*. Timarchidas florē ec̄ quē
dam scribit. *ἡ σείον*. nomine mollem cādīdū per q̄ pulchrū
malo similē: quē Thefeus maxime dilexit. Vnde Ariadnæ
coronā nominatā cōtextā fuisse dicūt. Coronæ unguētō
rūq; ad cōuiuia aditus secūdis adscribebatur mensis: ut Ni
coltratus tradit. Philoxemus tamen dithirambicus poeta
æpularū principium facit esse coronas. pectori circumposi
tas coronas Hypothymiadas appellat portē: inquit Athe
neus. *ἀπὸ τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀναθυμιάσεως*. idest a florū exhala
tione: non q; anima Thymos uocetur: ut nō nulli suspica
tisunt. Sed de coronis iam satis sit dictum. Nunc ad un
genta que coronas comitātur: nostra conuertatur oratio.

Chrylippus ait τα μύρα hoc est unguenta nomē accepisse
ἀπὸ τῶ μετὰ ἀλλὰ μύρα καὶ ἀπὸ τῶ μύρα γίνεσθαι. Archilo-
chus omnium primus. τῶ τῶ μύρα ὀνόματι . idest unguenti
nomine usus est dicens. ἀπὸ τῶ μύρα καὶ ἀπὸ τῶ μύρα
Myra
apud Aeoles dicitur: quæ apud alios Smyrna: q̄ maxima
unguentorū pars Smyrna conficeretur. Quæ autem stacte
nuncupatur: sola cōstat Smyrna ut inquit Athenæus. Vnguē
torū alia floribus conficiunt: ut Rhodinon Leucoinon: &
fusinon: hoc enim lilijs constat. Item Sifymbrinon: & Her-
pyllinon. Alia folijs: ut Mirrhinum & Oenathinon: alia ra-
dicibus: ut Tirinon: & Nardinon: & Amaracinon ex costo.
Fiunt autem unguenta pro locorum qualitate præcipua.
ut inquit Apollonius. Irinum in Elide: q̄ iris ibi optime p̄-
ueniat: Rhodinon phaselide Neapoli: & capuē. Crocinon
solis Ciliciæ ciuitate: & i Rhodo. Nardinon Tharsi. Oena-
thinon in Cypro. Amaracinon in Coīnsula: & Melinon Pa-
nathenarcon Athenis. Metopion uero: & Mendefion opti-
mum in Aegypto conficitur. Fit autem Metopion ex ama-
rarum nucum oleo. Vnguento Aegyptio pedes ungebāt:
& crura. Phanicino malas: & mammæ. Sifymbrio alterū
brachium. Amaracino supercilia: & comam. Herpillinon ge-
nue collum. Bacoaris nomē est unguenti apud nō nullos
comicos: cuius meminit & Hipponax. βακκικὰ ἔλαια δὲ τὰς
εἰς τὰς λαίφρον. Aeschylus tamen baccarim ab unguento di-
stinxit dicens. ἐγὼ γὰρ τὰς βακκικὰς τε καὶ μύρα. Sardinianon
cosmon pro unguento posuit Ion. Brenthij unguentū me-
minit Pherecrates. βασιλικόν. uero hoc est regalis. Crates.
Vtriusq̄ Sapho. Plangonion unguentum est quoddā apud
Polemonem a plangone quodam inuentum. μύρα λαίφρον. un-
guentum est: ut inquit Sosibius: sic cognominatū a quodā

Megalo ficulo: uel ut quidam uolunt Atheniensī. Sagdas
unguentum est: cuius meminit Epilycus. Solon lege can-
tum uoluit ne uiri unguenta uenderent. Lacedæmonij (ut
Athenæus ait) eos ab urbe sua expellabunt qui unguenta
confiterent: q̄ uidelicet oleum perderent: ut & infectores:
q̄ lanarum candorem corrumpent. Certum est inquit pli-
nius, Antiocho Rege Asiaq̄ deuictis: urbis anno quingen-
tesimo sexagesimo quinto. P. Licinium crassum. Cæsarem
Iulium censores edixisse ne quis uenderet unguenta exoti-
ca: sic enim appellauere. Sed de unguētis satis: reliqua apud
Plinium legito nostra uero iam ad parasitos: qui cœnas au-
cupantur, conuertatur oratio. Parasiti nomen, ut Pole-
mon, ait nunc quidem turpe est: atq̄ infame: apud priscos
uero parasitum sacrum esse quid inuenimus & conuiuac ac-
sodali simile. In Cynofarge igitur in Herculis templo co-
lumna quædam est in qua alcibiadis est decretum: In quo
de parasiti appellatione sic dicit. τὰ δὲ ἐστὶ μύρα. sacerdos cum
Parasitis sacrificet. Crates quoq̄ i linguæ atticę scdo ait: &
Parasitus nunc quidem pro re infami ponitur, prius uero
parasiti appellabantur, qui ad sacrum deligendum frumē-
tum eligebātur, eratq̄ quoddam parasitorum prætorium
quocirca in regis lege scripta Hæc erant: ut rex curaret
quonam pacto magistratus constituerentur: parasitiq̄ de
populis deligerentur. Aristoteles In Methonæorū politia
bini inquit singulis erant magistratibus parasiti, Polemar-
chis uero singuli: constituta autem & a quibusdam alijs: &
a piscatoribus obsonium accipiebant. hunc autem qui nūc
parasitus dicitur: Carystius p̄gamenus ab Alexide primū
iuetū atticū nō meminisset Epicharmū. ἐν δὲ λαίφρον. τὰς
parasiti ad cœnam adduxisse. primus autē Homerus: ut nō

nulli autem parasiti duxit Poden Hectoris conuiuiale amicum
appellans. Alexis, *ἰν κροφεινικη*, duo esse dicit parasitorum ge-
nera. unum a comicis exagitatum: alterum satrapas: & isignes du-
ces: quos semnoparasitos noiatos ait Diodorus sinopenfis
alias inquit artes deorum nullus indicauit: sed uiri sapientes,
το δε παραιοτερι. hoc est parasiti arte uti Iupiter philios inue-
nit: qui deorum est maximus. Tithymali parasiti meminit in
miletia Alexis corydi parasiti meminit: Timocles q̄ & rideri:
& ridicula semper dicebat cupiebat: hunc Eucratem proprio nomine ap-
pellatum Lyngceus famulus tradit. fuit & philoxenus. parasitus
cuius mentionem in cecryphalo facit menander Perinoco-
pida ipsum appellans. Moschion parasitum Paramacten Alexis
nominat. Carephontis parasiti meminit in cecryphalo Me-
nander sed de parasitis dicere finem faciam & nostra iam ad delicio-
sos molissimosque ac luxui maxime deditos conuertetur oratio.
ut inde quae apud ueteres isignes fuerint meretrices recenseamus.
Quae omnia usque adeo iter se copulata: coacta: concretaque
sunt: ut uix separari: ac se iungi possint. Nam sine Cerere & Bac-
cho friget uenus. Quare ut hic quoque ab hercule exordium
sumamus Megacles increpat pœtas: qui post homerum
hesiodumque fuerunt: quicunque herculem exercitus uisum fuisse
se: urbesque expugnasse cecimerunt: quippe qui dum inter
mortales uersatus est: deliciosissime uixerit: multas uxores
duxerit: & ex quibus plurimis uirginibus clam uitiatis filios suce-
perit. Hinc est quod omnes calidae balineae humo erumpentes
herculi dicatae produntur: strataque mollissima herculis cubi-
lia nominantur. Antisthenes uoluptatem bonum esse cum dixisset:
addidit. *τιν α μετα μελιτωρ*. id est quae non sit penitenda. Persae ac
medi omnium maxime uoluptatem coluerunt. Quod Persarum capi-
tum imponebat: ex myrrha labyzoque constabat: inquit Dion. Est

autem labyzos odorata myrthoque preciosior. Persarum reges uoluptatis causa suis hibernabant: Ecbatanis aetate. Persepolis autem
tunc agebant: reliquum anni tempus Babylone uersaban-
tur. Dicta sunt autem Susa: ut inquit Aristobolus & Chares.
διε την ωραιότητα το ποταμου. hoc est a pulchritudine loci: atque
amenitate. Nam Persarum lingua. *εσσοφ*. lilium dicitur. Chares
Mitylenæus in quinta de Alexandro historia: eo inquit deliciarum
Persarum reges deducti sunt: ut super lecti regum caput domicilium
peractum haberent: in quo auri talentorum quinque milia iace-
rent: quod quidem. *βασιλικον περι κροφεινικη*. hoc est regium pulminum
dicebatur: & ad pedes alterum triclinion: ubi argenti tria milia
erant talentorum: quod regium hipopodium appellabatur. Erat & super
lecto uitis aurea: cui: ut Amintas ait: erant raceni lapillis pre-
ciosissimis acinorum uice distincti: & haud procul aureus crater
Theodori famulorum opus. Agathocles inquit aquam esse apud
Persas auream nuncupatam: ex qua soli reges: & liberorum natum
maximus biberent: cum reliquis inde bibere capitale esset.
εναι δε λιβαδου ε βασιλικοντα κροφεινικη. dicebantur Persarum
regis lectissimi ac nobilissimi satellites mille numero sic ap-
pellati: quod *εστων υρακων*. id est in hactis aurea mala haberent.
Hanc. *κροφεινικη*. a Medis Persas accepisse tradit Clearchus.
Pilotapides Sardiani Persarum regi per aulam incedenti
substernebantur: per quos nemini transire praeterquam regi li-
cebat. Solium: cui Persarum rex insidens ius dicebat aureum
erat: quod quattuor aurearum columnarum preciosissimis compacte
lapillis circumsteterunt. Lidi omnium primi mulieres. *ευνυκισαι*.
hoc est emascularunt: & eorum primus Andramytes Rex:
quibus pro eunuchis utebantur: ut Xathus Lydus testatur.
εγεωρα. nuncupabant. Lydi ab actione locum: in quem ductas
alienas uirgines uitiabant: ut in quarto Clearchus refert: quod cum

passa esset Omphale: postq̄ imperium est consecuta: ut in iu-
riam acceptam ulcisceretur: nobilium Lydorum uirgines
in eo cum seruis conclusit loco: ubi uitium sibi illarum fue-
rat: unde rei acerbitate uerbis lenire studentes Lydi, *Ἰνδῶν αἰὲν*
ἔχουσιν ὄργανα: ipm appellabant locum. Omnes Lydi tibiāru
ac fistularum sono usq; adeo capiebantur, ut ad earum soni-
tum in bellis struerentur acies: inquit Herodotus. Lacæde-
monij quoq; ad tibias in hostes imperum faciebant: ad lyrā
Creteses. Lydorum mulieres obuio cuiq; se faciles prebe-
bebant: quod & lochorum: Epizephyriorum ac Cypriorū
feminae fecisse produntur. Turiserae regionis Rex: ut inqt
Heraclides, *δὲν μὲν αἶος*, maxima fruiē libertate nemini sub-
ditus. In balineis summæ cum delitijs uersatur nullo sen-
tus implicitus negotio. Paucorū admodum utitur consue-
tudinē. Iudices ipse declarat: quos si quis perperam sniam
protulisse existimauerit: catenam de summæ regis fen-
stra pendentem quatit: tunc rex causam audit: iudices necā
tur: si male iudicauerint: at si recte: qui catenam mouerit
occiditur. Quindecim talenta babylonia quottidie in regē
& eius mulieres: atq; amicis expendūtur. Tyrhenis nude
ancilla ministrabant: ait Timeus. Lege sancitum apud eos
dem erat: ut iquit Theopompus: ut mulieres essent comu-
nes: & gymnasia cum uiris frequentarent: nec turpe fuisse
si nudæ spectarentur: coenasse eas nō cum uiris suis: sed cū
quibuscunq; contigisset: & quibuscūq; uoluisset pmanere:
Tyrhenos educasse pueros: cuius essent omnino ignoran-
tes. In propatulo nihil nec facere nec pati turpe fuisse apud
eos. Omnes ad hesperum habitantes barbari pice ad eucl-
landos totius corporis pilos utebantur. Erāt apud Tyrthe-
nos q̄ plurimæ officinæ: huiusq; rei artifices: ut apud nos

tonsores

tonsores: ad quos accedentes quoquo uersu se illis prebe-
bant: nec pretereuntes spectatoresq; uerebantur. Prædeli-
tijs autem Tyrheni ipsi: ut Alcimus toltatur ad tibiam καὶ
μὲν ἴδρα καὶ μὲν ἴδρα καὶ μὲν ἴδρα καὶ μὲν ἴδρα. Siculorum mensæ: ut pote
delitiosa omniumq; rerum copia exuberantes celebrātur:
qui & mare sibi propinquum esse fatentur dulce: eoq; con-
ditis edulijs maxime oblectantur ut in uita: quito memo-
rat Clearchus. Sybaritæ tantis fuisse dicuntur immerssi
delicijs: ut nullam omnino fabrorum artem: quæ sonū stre-
pitumq; ederet: in urbem admitterent: ne quid esset: quod
sonnum perturbaret: quin ne gallum quidem in Sybarita-
rum urbe alere licebat: homūculis melitenisibusq; oblecta-
bantur Catellis: & Milesio uellere confectis uestibus ute-
bantur: equos ad tibias saltare instituebant: quod cum Cro-
toniata animaduertissent: in prælio aduersus Sybaritas ti-
bijs usi superiores extiter. Eodem stratagmate: ut Charon
lampfacenus tradit: Bysaltæ Cardianos profligarūt. Nam
Bysaltarum dux Naras apud Cardianos seruiuerat: noue-
ratq; eos in Sympolij equos ita saltare docuisse: ut poste-
rioribus insistentes pedibus: anterioribus tripudiarēt. He-
raclides Ponticus in libro de iustitia impium hoc: ac trucu-
lentissimum Sybaritarum facinus memorat. Nam cum in-
quit: Telyos tyrannidem tollerent: omnes consiliorum
eius participes comprehensos ad aras interfecerunt: quam
impienissimam ac nefandissimam cædem: & Iunonis est si-
mulacrum auersatum: & ab ipso ædis pauimēto sanguinis
fons emanauit: quæ ut eā sanguinis scaturiginem susterent
sybaritæ: totum eneis fenestris cōtiguū operuere locum:
quod profecto in causa fuit: ut sybariē penitus euerterent:
cuius euerfiois aliam quidem: sed sceleris impietate ab hac

K

paululum discentientem causam refert Athenæus. Sybari-
tæ: inquit triginta Crotoniatarum legatos interfecerunt: & eo-
rū corpora ad muros cōtrierunt: & a feris dilaniari pmise-
runt: quod maloy suorum extitit initium. Nā paucis post die-
bus sybaritay oēs proceres eadem nocte p quietem uidere
Iunonē in mediū fory pfectam. *χολών*: hoc est bilem euo-
muisse. scaturijt præterea sanguinis fons i eius templo: nec
tamen suam prius superbiam: ac deoy cōtemptū cōtudere:
q̄ omnes a Crotoniatis deleti sint. Tarentini adeo molles
fuere: ut totum leuigauerint corpus pilorūq; euulsionem
cæteris ostenderint: pellucetibus urebantur indumentis:
quibus nunc inquit Clearchus: mulierum uita deliciatur.
Vnam Iapygum ciuitatem cū euertissent: pueros ac puel-
las: uirgines: mulieresq; omnes adhuc ætate florentes in tē-
pla. *τῶν κεριατῶν*. coegerunt: & interdū nuda omnibus
corpora dabant spectanda. Itaq; non solū hominibus: uerū
etiā: quod ipsi fortasse non suspicabant: dijs inspicētibus
stuprum puellis inferebant. Quare indignatis superis: qui
tale facinus cōmiserant: omnes fulmine icti pœnas dedere.
Vnde effectum est: ut adhuc Tarenti inquit singulæ ædes
tot habeant ante fores columnas: quot uiri ab illa in Iapy-
ges expeditione se domū receperunt: ad quas quo illi tem-
pore desyderati sunt parentant defunctis. *ἔτι τῶν νομίμων
χέρονται χόρας ἀλλὰ θύσαι διί κεριατῶν*. Iapygum genus ex-
creta est oriundū: ut Athenæus refert. Vsq; adeo aut molle
extitit ac deliciosum: ut aliquid ager sibi turpe putauerint:
multiq; eoy ampliora sibi atria: q̄ deoy essent tēpla cōstru-
xerint. Quare cū eorū principes deos quoq; negligeret de
cælo icti sunt: quorū prognai ad cutem usq; abrahi: lugu-
briq; iduti ueste: oiumq; q; bus antea exuberauerat bonoy

indigi uitā postea traxere. Sirim Italiæ ciuitatē incolentes:
quā primū qui a Troia uenerat: deinde Crotoniatæ (ut Ti-
mæus & Aristoteles aiunt) tenuere in tantā incidere inter mol-
liciem: ut ne Sybaritis quidē cederent. Nā. *ἀθινῶς κριτῶν*
ferebant: quos latins cingebant mitris: unde a finitimis Mi-
trochitones appellabātur: q; Homerus. *Ἰούε ἀλῶσ-Ἰούε*. Ami-
trochitonas nuncupet. Dicta est autem Siris (ut Timæus
& Euripides in Melanippe restantur) a muliere quadā no-
mine siride. ut uero Archilochus fatetur a flumine nomen
accepit. Milesij donec delicias contemnebāt: & Sythas bel-
lo superarunt: ut ait Ephorus: & in Hellesponto ciuitates
condidere: & Euxinum pontum insignibus ornarut urbi-
bus. Postea uero q̄ uoluptatibus delicijsq; cesserunt totum
effluxit robur. Vnde adagium illud omnibus notissimum
emanauit. *πῶλαι ποτ' ἔσσαν ἀλιμοί μιλησιοί*. diuites ac popu-
lates: quos Gorgithas appellabant intestina pnciosaq; iter
se exercuerunt bella. Itaq; populares expulsi diuitibus eo-
rum liberos in aream congestos bobus tradidere conculcā-
dos. *ἢ παρ' ἡμοῦ τῶν θανάτων διέφθερον*. Contra diuites su-
periores facti quoscūq; de popularibus ceperant pice illi-
tos combuserunt. Quo facto & multa alia dicunt accidisse
prodigia: & sacram oleam sponte exarxisse. Quocirca eos
deus diu ab oraculo expulit: interrogantibus causam re-
spondit. *ἢ μοι περίθωρ πέφτοσ μέλει ἀπτολεμίσω πισσνεῶν τε
μόρεσ ἢ ἀέρδεον ἀθαλάς*. Scythæ: ut inquit Clearchus:
primi legibus cōmunibus usi: postea ob delicias atq; incon-
tinētā oium mortalū ifortunatissimi extiter. Ionia delicio-
sa fuit & *κελιτῶν πῶλας*. ut Diocles testat Colophonij cū
se delicijs dedissent: cū Lydis amicitias cōtraxerūt. Adeoq;
temulētix iseruiebāt: ut multū nec oriētē nec occidentē solē

cernerent. Ombrici: qui & Ombri: ut Stephanus ait: dicuntur: in sinu: adriatico habitâtes haud secus ac Lydi delicias: ut Theopompus ait inseruierunt. Pharfali: omnium hominum ociosissimi: reliqui præterea Thessali obsonijs studebant: ut idem testatur Theopompus. Zacynthij bellorum expertes propter nimiam bonorum affluentiam: inquit Agatharchides. Persarum regum mollissimi fuere Ninyas Nini & Semiramidis filius: qui a nemine præterquam ab eunu chis suis: ac mulieribus uisuebat. Et Sardanapalus Anacyn darax: uel (ut alij uolunt) Anabazari filius: qui cum & corporis mollicia: & oculorum lasciuia omnes sceminas antea ret ab Arbace Medo præfecto suo superatus pyram in regia tanquam domicilium struxit: in qua se cum uxore & pallacis: lectos aureos. C. L. totidemque aureas menses. χρυσῶν μυριάδας χιλιάς καὶ ἀργύρου μυριάς μυριάδας τάλαντων καὶ ἱμάτια καὶ πορφύρας καὶ σολᾶς παντοδαπὰς, combussit: cum rebus iam desperatis duas filias ac tres filios: & aureorum talentorum tria milia, eius uinum perorion ἐκβασιλέα, præmississet. Huius sepulchro inscriptum erat. παραλάπαλος ἀπυνοδαράξω ἀρχάλην ἔθαψε με καὶ τερσὸν μὴ ἐμέ ἀλλὰ νύκτιν κα. Erat & in Nino ciuitate aliud sardanapali monimentum: in quo: ut Amyntas refert Chaldaicis litteris hæc impressa legebatur inscriptio. ἐγὼ δὲ ἐβασίλευσα καὶ ἀχρὶ ἔωραον τῷ ἡλίῳ φῶς ἔποιον. ἔφαγον. ἔφροδιόασα. εἰς ὧς πόντε ἰχθύνον ὄντα βραχύν, ὄρζω σιν οἱ ἀνθρώποι, καὶ τῶτον πολλὰς ἐχρὼντα μίτραβολὰς καὶ κανοπαθεῖας, εἰς ὧν ἀνηγαλίπω ἀραθῶν, ἀλλοι ἐξοσι τὰς ἀπολαύσεις διὸ καὶ ἐγὼ ἡμερῶν οὐδέ μίσησιν παρῆλινον τῶν ποσειῶν. Alia præterea eius sardanapali sepulchri inscriptio Assirijs conscripta litteris fuisse traditur: quod haud procul ab Anthiale: quam uno die ipse condiderat erectum erat. ἐσθίει. πῖνε. παύσει. ὡς τὰ λα

Τοῦ Τοῦ ἐν ἄξια. τὰ ἀποροπὴ μωτὸς ἐοικελέγει. Nam Aristobolus inquit super sardanapali monumento fuisse. Ἰὺ πον λιθῶν ὀν μβεβλημῶς τῆς δεξιᾶς χειρὸς τῶς λαμπύλους, ὡς ἀνὲς πικρο τῶν τα. Sed quid mirum est Persas tantis affluxisse uoluptatibus: cum apud Athenæum legatur premiū apud eos pro, ponisolicum si quis nouam excogitaret uoluptatē. Androcoptus Phrygius adeo erat deliciosus: ut floridam idueret ueltem: sequē mulier decētius exornaret ut Mnafcas testat. Aristō in Xenocratem: qui nedū mingeret quidem priapum tangebatur: dixit. ἔχθρος φέρει δὲ ἐκεῖ μίσησιν τα. idest non manus sed mēs habet pollutionē. Annarus regis præfectus: ac Babylonis princeps: ut Ctesias refert: ueste ac mudo utebatur muliebri. Cænobat centū ac quinquaginta mulieribus cænetibus in Nini monimēto hæc erat inscriptio: ut inquit Phœnix poeta Colophonius, ἐγὼ νίνος πάλαι ποτὲ γενόμεν πνευμα, νῦν δὲ οὐκ ἐστὶν ἀλλὰ γὰρ πεποιήμεαι. ἐχθρόκόσσορ ἐλαίσια χῶμα ἡρόσσητα. χῶμα ὡς ἐρῶσθην ἢ δὲ ὄλβια. ἡμῶν ἀήτοι συνεθόντες φερούσι, ὡς περὶ ὧν αἰ βραχύν ἐγὼ δὲ εἰς ἀγάν οὐτε χρυσον οὐδέ τι πωρον ἔταργον ἔμαξαν ὡς ὁμνην ἐληγον. τῶσδὲ δὲ πολλὰ χῶμα ἰερ φόρος καίμαι. Strato sidonius (ut refert Athenæus) omnes mortales delicijs superauit. Nā ad se formosissimas quasque meretrices accersebat: quarum consuetudine ad tibicinae, psaltriarum: cytharistarumque cātū fruebatur. Cotys Thracum rex (ut Theopompus ait) uniuersos Thraciæ reges petulantia lasciuia: delicijsque antecessit. Vnde in tātam incidit dementia: ut & conuiuium parauerit: & thalamū ornauerit: tanquam Pallas sibi esset nuptura: expectabat autem ebrius factus deam: & iam de mente penitus amotus misit de satellibus quemdam in thalamū: ut an dea uenisset sibi nunciaret: qui cum nundum uenisse retulisset: ab eo sagittis